

Mainstreaming Disaster Risk Reduction into Education

DRR Good Practices in Myanmar

ပညာရေးတွင် ဘေးအန္တရာယ်လျှော့ချရေးတည့်သွင်းဆောင်ရွက်ခြင်း

ပြန်ဟောင်းအတွင်းဘေးအန္တရာယ်လျှော့ချရေးအလေ့အထထောက်ပံ့မှုများ

Empowered lives.
Resilient nations.

**Copyright © UNDP 2011
All rights reserved
Printed in Myanmar**

**Photo Credits:
SEEDS Asia
Save the Children Myanmar
UNESCO**

**UNDP Myanmar
No.6, Natmauk Road, (P.O. Box 650)
Yangon, 11211, Myanmar
Phone: +95 1 542910 to 19
Email: registry.mm@undp.org
Website: <http://www.mm.undp.org>**

ACKNOWLEDGEMENT

United Nations Development Programme (UNDP) – Myanmar is pleased to present a compilation of "Good Practices on Disaster Risk Reduction in Myanmar". This publication has been developed under "Strengthening Disaster Risk Reduction Practice in Myanmar through Research and Enhanced Inter-agency Coordination Project" supported by the European Commission's Humanitarian Aid and Civil Protection Department through its Disaster Preparedness Programme (DIPECHO) of the Seventh DIPECHO Action Plan for South East Asia. The case studies presented in this publication encapsulates the innovative work conducted by a number of agencies, UN, international and national, for integrating disaster risk reduction perspectives into development programmes.

UNDP Myanmar would like to express its gratitude to the various agencies who contributed their time in the guidance, development and submission of the case studies; a special thanks to the Disaster Risk Reduction Working Group members for their support in reviewing case studies and most importantly to the communities and field staff, who gave their time and shared their stories; without them these case studies could not have been completed.

ကုလသမဂ္ဂဖွံ့ဖြိုးမှုအစီအစဉ် (ယူအင်န်ဒီပီ) မြန်မာအနေဖြင့် မြန်မာနိုင်ငံအတွင်း “ဘေးအန္တရာယ်လျှော့ချရေးအလေ့အထကောင်းများ” ကိုစုစည်းတင်ပြခွင့်ရသည့်အတွက် နှစ်ထောင်းအားရဖြစ်မိပါသည်။ ဤစာစောင်ကို “ဥရောပကော်မရှင်လူသားချင်းစာနာထောက်ထားမှုအကူအညီဆိုင်ရာအဖွဲ့ရုံး” ဘေးအန္တရာယ်ကြိုတင်ပြင်ဆင်ရေးအစီအစဉ်၏ အရှေ့တောင်အာရှဒေသအတွက် သတ္တမမြောက်လုပ်ငန်းစီမံကိန်း၏ ပံ့ပိုးထောက်ပံ့မှုဖြင့်ဆောင်ရွက်သော “သုတေသနနှင့် အဖွဲ့အစည်းအချင်းချင်းညှိနှိုင်းဆောင်ရွက်မှုဖြင့် မြန်မာနိုင်ငံအတွင်း ဘေးအန္တရာယ်လျှော့ချရေးအလေ့အကျင့်များအားကောင်းစေရေးစီမံကိန်း” မှ ပြုစုခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ဤစာစောင်တွင်တင်ပြထားသော အကြောင်းအရာများသည် ဘေးအန္တရာယ်လျှော့ချရေးကို ဖွံ့ဖြိုးမှုအစီအစဉ်များတွင် ပါဝင်လာရေးအတွက် (ကုလသမဂ္ဂပြည်တွင်းနှင့် နိုင်ငံတကာအဖွဲ့အစည်းများက) ဆောင်ရွက်သော ဆန်းသစ်သော လုပ်ဆောင်မှုများကို ဖော်ပြထားခြင်းဖြစ်ပါသည်။

အဖွဲ့အစည်းအသီးသီးမှ ဤစာစောင်ဖြစ်မြောက်ရေးအတွက် လမ်းညွှန်ပေးခြင်း၊ စာမူများရေးသားပြုစုပေးပို့ခြင်းတို့အတွက် ယူအင်န်ဒီပီ မှ ကျေးဇူးဥပကာရတင်ရှိကြောင်းဖော်ပြလိုပါသည်။ ဘေးအန္တရာယ်လျှော့ချရေးလုပ်ငန်းအဖွဲ့၏ အဖွဲ့ဝင်များကိုလည်း စာမူများဖတ်ရှုသုံးသပ်ရာတွင် ကူညီပံ့ပိုးပေးခဲ့ခြင်းအတွက် အထူးကျေးဇူးတင်ရှိပါသည်။ ရပ်ရွာပြည်သူများနှင့် ကျေးရွာများတွင် လုပ်ငန်းဆောင်ရွက်လျက်ရှိသော အဖွဲ့အစည်းများမှ ဝန်ထမ်းများကိုလည်း ဤစာစောင်ဖြစ်မြောက်ရေးအတွက် ၎င်းတို့၏အတွေ့အကြုံများကို အချိန်ပေးလျက် ဝေမျှခဲ့သည့်အတွက်လည်း ကျေးဇူးတင်ရှိကြောင်းဖော်ပြလိုပါသည်။ အဆိုပါအဖွဲ့အစည်းများနှင့် ပုဂ္ဂိုလ်များ၏ ပံ့ပိုးကူညီမှုမပါဘဲလျက် ဤစာစောင်ပေါ်ထွက်နိုင်မည် မဟုတ်ပါကြောင်း ကျေးဇူးတင်စွာဖြင့် ဖော်ပြအပ်ပါသည်။

INTRODUCTION

This compilation of Good Practices is an initiative aiming to explore and document programs which mainstream disaster risk reduction in various development sectors. The production of this document is supported by the VIIth DIPECHO¹ Action Plan for South-East Asia, and is a part of a series of publications being produced by other DIPECHO implementing partners, which include – Malteser International, ActionAid Myanmar and UNDP Myanmar.

Even though humanitarian principles and human rights conventions ensure, in most instances, that children and other vulnerable sections of the community are given special protection during emergencies, the child's right to participate remains largely unrecognized. Children are more than often perceived as victims of disasters rather than active agents of change who can contribute to increasing awareness and knowledge on disaster preparedness.

The case studies, in this section, provide examples where inclusion of disaster risk reduction information in schools and the active participation of children have increased the capacity and knowledge base of the larger community. Involving children and school participation is one of the most sustainable and progressive strategies for dissemination of knowledge.

The following case studies reflect work conducted on DRR from three different perspectives a) raising awareness with school communities; b) building a culture of preparedness; and c) integration of DRR in the education related institutional arrangements. All these case studies involve children – both school and non-school going, teachers and non-academic staff as well as surrounding community members.

These case studies highlight the role of children and the education sector in general can make in ensuring that communities are resilient to future natural hazards and it is hoped that this will encourage all current and potential stakeholders to replicate such interventions.

¹The European Commission Humanitarian Aid Department's Disaster Preparedness Programme

ဤအလေ့အကျင့်ကောင်းများ စုစည်းတင်ပြမှုစာစောင်သည် ဖွံ့ဖြိုးရေးကဏ္ဍအသီးသီးတွင်ဘေးအန္တရာယ်လျှော့ချရေးကို ပေါင်းစပ်ထည့်သွင်းဆောင်ရွက်သည့် လုပ်ငန်းများအားလေ့လာခြင်းအတွက် ကနဦးခြေလှမ်းတစ်ရပ် ဖြစ်ပါသည်။ ဤလုပ်ငန်းစဉ်အတွက် ဥရောပကော်မရှင်လူသားချင်းစာနာထောက်ထားမှုအကူအညီဆိုင်ရာအဖွဲ့ရုံး၊ ဘေးအန္တရာယ်ကြိုတင်ပြင်ဆင်ရေးအစီအစဉ်(အရှေ့တောင်အာရှဒေသအတွက် DIPECHO ၏ သတ္တမမြောက်လုပ်ငန်းစီမံကိန်း) ၏ ပံ့ပိုးမှုဖြင့် ဆောင်ရွက်ပါသည်။ ဤစာစောင်သည် DIPECHO စီမံကိန်းအကောင်အထည်ဖော်မှု မိတ်ဖက်အဖွဲ့အစည်းများဖြစ်သော Malteser International ၊ ActionAid (မြန်မာ)နှင့် ယူအင်န်ဒီပီ(မြန်မာ)တို့မှပြုစုထုတ်ဝေသောဘေးအန္တရာယ်လျှော့ချရေးဆိုင်ရာ အလေ့အကျင့်ကောင်းများ စုစည်းတင်ပြမှုများအနက် တစ်ခုအပါအဝင် ဖြစ်ပါသည်။

အရေးပေါ်အခြေအနေများတွင် ရပ်ရွာအတွင်းမှကလေးများနှင့် အခြားသောဘေးဖြစ်လွယ်သည့်အုပ်စုများကို အထူးကာကွယ်စောင့်ရှောက်မှုများ ပံ့ပိုးပေးရန် လူသားချင်းစာနာထောက်ထားမှုဆိုင်ရာလုပ်ငန်းများအတွက် လိုက်နာရန် စည်းမျဉ်းများ၊ လူ့အခွင့်အရေးဆိုင်ရာသဘောတူညီချက်များ ပြဋ္ဌာန်းထားကြသော်လည်း ကလေးသူငယ်များ ပူးပေါင်းပါဝင်ဆောင်ရွက်ခွင့်ရရေးမှာ အသိအမှတ်ပြုခံရမှုနည်းနေဆဲဖြစ်သည်။ ကလေးသူငယ်များအား ဘေးအန္တရာယ် ကြိုတင်ပြင်ဆင်မှုဆိုင်ရာအသိပညာနှင့် အလေးဂရုပြုမှုမြှင့်တင်ရေးတွင် ပါဝင်လုပ်ဆောင်နိုင်သည့်သူများဟုသတ်မှတ်ခြင်းထက် ဘေးအန္တရာယ်ဒဏ်ခံရနိုင်သူအဖြစ်သာ မှတ်ယူထားကြပါသည်။

ဘေးအန္တရာယ်လျှော့ချရေးနှင့်ပတ်သက်သည့် သတင်းအချက်အလက်များကို စာသင်ကျောင်းများတွင် ဖြန့်ဖြူးသင်ကြားပေးခြင်းနှင့် ကလေးများပါဝင်လာခြင်းကြောင့် ရပ်ရွာ၏စွမ်းဆောင်ရည်နှင့်အသိပညာများ တိုးပွားလာစေကြောင်းကို ဤစာစောင်တွင်ဖော်ပြထားသည့် လုပ်ငန်းစီမံကိန်းများတွင် လေ့လာနိုင်မည်

ဖြစ်ပါသည်။ အဆိုပါအသိပညာများ ရေရှည်တည်တံ့ရေးနှင့်ဆက်လက်တိုးပွားရေး တို့အတွက် ကလေးများနှင့် စာသင်ကျောင်းများမှတစ်ဆင့် ဆောင်ရွက်ခြင်းသည် ပိုမိုကောင်းမွန်သော နည်းဗျူဟာတစ်ရပ်ပင်ဖြစ်ပါသည်။

ဤစာစောင်တွင်ဖော်ပြထားသော အောက်ပါလုပ်ငန်းရပ်များအရ ဘေးအန္တရာယ်လျှော့ချရေးကို ရှုထောင့်သုံးရပ်မှ လေ့လာသုံးသပ်နိုင်မည်ဖြစ်ပါသည်။

(က) စာသင်ကျောင်းဝန်းကျင်များမှတစ်ဆင့် ဘေးအန္တရာယ်ဆိုင်ရာ အလေးဂရုပြုမှုဖြင့်တင်ပေးခြင်း

(ခ) ဘေးအန္တရာယ်ကြိုတင်ပြင်ဆင်ရေးအလေ့အထတည်ဆောက်ခြင်း

(ဂ) ပညာရေးဆိုင်ရာဖွဲ့စည်းဆောင်ရွက်မှုများတွင် ဘေးအန္တရာယ်လျှော့ချရေးကိုပေါင်းစပ်ဆောင်ရွက်ခြင်း

ဤစာစောင်တွင်ဖော်ပြထားသည့်လုပ်ငန်းများတွင် ကျောင်းသူကျောင်းသားများ၊ ကျောင်းမနေသောကလေးများ၊ ဆရာ၊ ဆရာမများ၊ ပညာရေးဝန်ထမ်းမဟုတ်သူများနှင့် ရပ်ရွာအတွင်းရှိ ပြည်သူလူထုအားလုံးနှင့် သက်ဆိုင်နေကြောင်းတွေ့ရမည်ဖြစ်ပါသည်။

ရပ်ရွာပြည်သူများအနေဖြင့်အနာဂတ်တွင်ကြုံတွေ့လာမည့် ဘေးအန္တရာယ်များအား ကြုံကြုံခံနိုင်ရေးတွင် ကလေးများနှင့် ပညာရေးကဏ္ဍ၏ အရေးပါပုံကို ဤလေ့လာမှုများက မီးမောင်းထိုးပြထားပါသည်။ ဤအလေ့အကျင့်ကောင်းများကို လေ့လာခြင်းအားဖြင့် ဘေးအန္တရာယ်လျှော့ချရေးကို ဆောင်ရွက်နေဆဲ၊ ဆောင်ရွက်ကြမည့်သူများအနေဖြင့် အလားတူလုပ်ငန်းဆောင်ရွက်ပုံများကို အတုယူအသုံးပြုနိုင်ကြလိမ့်မည်ဟု မျှော်လင့်မိပါကြောင်း . . . ။

CONTENTS

Training teachers to help mainstream Disaster Risk Reduction into schools	
UNESCO and Ministry of Education	9
ဘေးအန္တရာယ်ကြောင့်ဆုံးရှုံးနိုင်ခြေလျော့ချရေးလုပ်ငန်းများကိုကျောင်းများတွင် ဆောင်ရွက်နိုင်ရေးအတွက်ကျောင်းဆရာ၊ဆရာမများအားသင်တန်းပေးခြင်း	
ယူနက်စကိုနှင့် ပညာရေးဝန်ကြီးဌာန	၁၉
Reaching the Unreachable	
SEEDS Asia and Myanmar Engineering Society	31
ဝေးလံခေါင်ပါးအရောက်သွားမည်	
SEEDS Asia နှင့် မြန်မာနိုင်ငံအင်ဂျင်နီယာအသင်း	၄၁
Giving Children the Lead: Child-led Disastr Risk Reduction	
Save the Children Myanmar	53
ကလေးများအားဦးဆောင်ခွင့်ပေးခြင်း - ကလေးဦးဆောင်သော ဘေးအန္တရာယ်လျော့ချရေးလုပ်ငန်းများ	
Save the Children မြန်မာ	၆၃

TRAINING TEACHERS TO HELP MAINSTREAM DISASTER RISK REDUCTION INTO SCHOOLS

UNESCO AND MINISTRY OF
EDUCATION

INTRODUCTION

Despite the fact that Myanmar is one of the hazard-prone countries in South-East Asia, many educational personnel in the country have limited knowledge and awareness of disaster risk reduction (DRR) education. Cyclone Nargis, which struck Myanmar in May 2008, brought attention to the fact that there was a need to strengthen capacities of education personnel in DRR who would effectively mitigate impact of disasters through the education sector.

The UNESCO Myanmar Education Recovery Program (MERP), which was part of the humanitarian response to Cyclone Nargis, was planned after the cyclone to meet the needs highlighted in the Post-Nargis Joint Assessment¹. MERP aimed to build capacities of educational personnel on DRR through awareness raising, development and use of training/learning modules and educational materials.

REDUCING VULNERABILITIES

UNESCO conducted preliminary consultations and detailed discussions with the Ministry of Education (MoE) to strategize and design the DRR in education program under MERP. Once finalized, UNESCO started the implementation of the program from February 2009 in collaboration with

MoE and Plan International's Asia Regional Office. The MoE provided assistance in organizing

¹ 2008 Report prepared by the Tripartite Group comprised of representatives from the Union Government of Myanmar, ASEAN and UN.

trainings and technical support from their departments.

The strategy consisted of reducing vulnerability of the education sector through capacity building on disaster awareness, preparedness and response for educational personnel, including education administrators. Capacity building was done through two methods: (1) through training/learning materials development and (2) a series of educational planning and management trainings.

Training/teaching modules, in line with the five Priorities for Action of the Hyogo Framework for

Action, were developed through a series of consultative workshops by the MoE, with teachers from cyclone affected townships and other humanitarian agencies working in the education sector. These workshops were able to bring in the contextual realities and issues into the development of the modules. A package of seven modules were developed consisting of topics such as DRR concepts; education in emergencies; localizing DRR in education; identifying, assessing and monitoring risks in the education sector and building a culture of safety through education.

THE TRAINING PACKAGE

- 1 Introduction to DRR in education
- 2 Localizing DRR in education
- 3 Identifying, assessing and monitoring disaster risks
- 4 Building a culture of safety
- 5 Reducing the underlying risks factors in the education sector
- 6 Preparing for effective emergency response and recovery in education
- 7 Implementing community based disaster education.

A training of master trainers (ToMT) was conducted with officials from the MoE, Department of Educational Planning and Training (DEPT), Departments of Basic Education 1, 2 and 3, and teachers from the eight targeted townships. In this ToMT, the participants were guided through the training modules in a systematic manner.

The main implementing partners at the township/field level were the Department of Educational Planning and Training (DEPT) and the Departments of Basic Education 1

and 3 under the MoE. UNESCO provided technical support to planning and implementation of project activities.

The ToMT was followed by training of township education officers (TEOs), principals and teachers from 2,000 schools in Bogale, Dedaye, Kyaiklat, Laputta, Mawlamyinegyun, Ngapudaw, Pyapon (Ayeyarwady Region) and Kungyangon townships (Yangon Region). For the 3-day training facilitated by master trainers, one teacher per school from each township was selected and thus each training had a maximum of 30 participants. A total of 2,102 educational personnel were trained through 76 workshops which covered all basic education (primary, middle and high) schools in the eight targeted townships. Out of the 2,102 participants, 74.4% were women. These

workshops have been able to increase the knowledge and confidence of educational personnel on DRR. They were now able to introduce DRR related information in conjunction with other subjects such as life skills education, geography and science. This has also helped students learn about preparedness for various hazards.

Trained teachers conducted mock drills, developed school disaster management and evacuation plans with children during the co-curricular period. This proved a successful strategy in making

better use of the period and was also supported by the Township Education Officer (TEO). The TEO would also visit schools to support and monitor the integration of DRR education in the daily routine.

Apart from training teachers, the MERP has also been able to conduct these workshops with 100 teacher educators from 20 Education Colleges located in five states (Kachin, Kayin, Mon, Rakhine and Shan) and seven regions (Ayeyarwady, Bago, Magway, Mandalay, Sagaing, Tanintharyi, and Yangon). Having these workshops done for teacher

educators enable them to strategically introduce DRR at the key training institutions, impart DRR knowledge to student teachers who are going to be appointed as primary and secondary school teachers, and advocate for mainstreaming DRR into the educational system.

UNESCO also prepared supplementary IEC materials such as a set of nine posters on various natural hazards including road safety and climate change; interactive activity books for children and communities, for distribution in these eight townships.

GOOD PRACTICES

- Participatory approaches in development of training modules and educational materials proved to be a good practice in strengthening project implementation. Not only concerned officials from MoE but also end-users, that

is, principals and teachers were invited and consulted in the development of training modules, learning materials and workshop procedures to make them more relevant to the local context and user-friendly.

- Facilitators were teachers who were involved in the activities carried out by Disaster Preparedness and Response in Education (DPRE) Working Group and had experienced cyclone Nargis. This enabled them to share their own experiences and enriched the content of training.
- A pre and post training questionnaire was designed to measure the effectiveness of training. Findings from the statistical analysis of data showed that the project significantly increased the participants' knowledge about DRR. The results reflected the effectiveness of the training curriculum and methodology.
- Collaboration with the Ministry of Education and related departments helped in them experiencing the effectiveness of introducing DRR into education and would provide a firm foundation for future advocacy initiatives.

CHALLENGES

- The number of days for each workshop to train the participants on several topics posed a challenge. It was difficult for the education administration at the township level to increase the number of days for each workshop.
- It was not always possible for officials from the Township Education Department to conduct frequent monitoring visits and provide support to school level trainings due to their busy schedules and limited financial resources.
- Due to limited funding of the project, it covered only eight affected townships in Ayeyarwaddy and Yangon Regions, whereas it is required for the entire country.
- Even though mainstreaming DRR into school curricula was not completely achieved, this initiative

brought Myanmar a great deal closer in reaching the goal through inclusion of DRR education into the

education mechanisms and support from the Ministry of Education.

SUSTAINING GAINS MADE AND REPLICATION

- It is now easier to replicate this model and trainings in other areas as training module and well trained and experienced resource pool of teachers exists to support future trainings. For example, Terre Des Hommes Italia, an INGO in Myanmar, provided similar DRR trainings to teachers of 25 schools in Twantay Township, Yangon Region in 2011 with the same master trainers and DRR in Education training module.
- It is expected that with the supervision of TEOs, leadership of school principals and teachers who received training, schools will be better resourced to conduct trainings by themselves in other townships.
- Acceptance and support from Ministry of Education could ensure that this initiative is institutionalized in the country thereby sustaining it.

ဘေးအန္တရာယ်ကြောင့် ဆုံးရှုံးနိုင်ခြေ
လျှော့ချရေးလုပ်ငန်းများကို ကျောင်းများတွင်
ဆောင်ရွက်နိုင်ရေးအတွက် ကျောင်းဆရာ၊
ဆရာမများအား သင်တန်းပေးခြင်း

ယူနက်စကို (UNESCO) နှင့် ပညာရေးဝန်ကြီးဌာန

နိဒါန်း

မြန်မာနိုင်ငံသည် အရှေ့တောင် အာရှဒေသအတွင်း ဘေးအန္တရာယ်များ ကျရောက်နိုင်ဖွယ်ရှိသော နိုင်ငံများတွင် ပါဝင်သော်လည်း နိုင်ငံအတွင်းရှိပညာရေး ဝန်ထမ်းအများစု၏ဘေးအန္တရာယ် လျော့ချရေးနှင့်ပတ်သက်သောဗဟုသုတနှင့် အလေးထားဂရုပြုမှုမှာ အားနည်းလျက်ရှိသည်။

၂၀၀၈ ခုနှစ်၊ မေလတွင် နာဂစ်ဆိုင်ကလုန်းမုန်တိုင်းဒဏ်ခံခဲ့ရပြီးနောက်တွင် ပညာရေးကဏ္ဍတွင်ဘေးအန္တရာယ်များ၏ သက်ရောက်မှုများလျော့ပါးသက်သာစေရေးထိရောက်စွာဆောင်ရွက်ပေးနိုင်မည့် ပညာရေးဝန်ထမ်းများ၏

စွမ်းဆောင်ရည်များ မြှင့်တင်ရန် လိုအပ်နေကြောင်းကို သတိပြုမိလာကြသည်။

“နာဂစ်အလွန်ပူးတွဲအကြိမ်မြောက်”တွင် အလေးအနက်ဖော်ပြထားသည့် လိုအပ်ချက်များဖြည့်ဆည်းပေးနိုင်ရန်အတွက် နာဂစ်ဆိုင်ကလုန်းမုန်တိုင်းတုံ့ပြန်ရေးလူသားချင်းစာနာထောက်ထားမှုအစီအစဉ်၏ တစ်စိတ်တစ်ပိုင်းအဖြစ် “မြန်မာနိုင်ငံပညာရေးကဏ္ဍပြန်လည်ထူထောင်မှုဆိုင်ရာ ယူနက်စကို အစီအစဉ်တစ်ရပ် (MERP)” ကို စီစဉ်ရေးဆွဲခဲ့သည်။ MERP အစီအစဉ်သည်ဘေးအန္တရာယ်နှင့် ပတ်သက်၍ အလေးထားဂရုပြုမှု မြှင့်တင်ရေး၊

သင်တန်းများ၊ သင်ခန်းစာများ၊ ပညာရေးသင်ထောက်ကူပစ္စည်းများ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်လာရေးနှင့် အသုံးပြုလာစေရေးတို့အတွက် ပညာရေး ဝန်ထမ်းများ၏ စွမ်းဆောင်ရည် မြှင့်တင်ပေးရန် ရည်ရွယ်ပါသည်။

ထိခိုက်ခံရလွယ်မှုများလျှော့ချရေး

ယူနက်စကိုသည် MERP အစီအစဉ်အရ ပညာရေးလုပ်ငန်းများတွင် ဘေးအန္တရာယ်လျှော့ချရေး ထည့်သွင်းရေးအတွက်မဟာဗျူဟာများ ချမှတ်ရေးနှင့်ပုံစံများရေးဆွဲရေးအတွက် ပညာရေးဝန်ကြီးဌာန (MoE)နှင့်အကြံပြုညှိနှိုင်းမှုများ၊ အသေးစိတ်ဆွေးနွေးပွဲများပြုလုပ်ခဲ့သည်။ အပြီးသတ်ဆုံးဖြတ်ချက်များချမှတ်ပြီးသည်နှင့် ယူနက်စကိုသည်ပညာရေးဝန်ကြီးဌာနနှင့် Plan International ၏အာရှဒေသဆိုင်ရာရုံးခွဲတို့နှင့်ပူးပေါင်း၍ ၂၀၀၉ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလမှစ၍ အစီအစဉ်များ

စတင်အကောင်အထည်ဖော်ခဲ့သည်။ ပညာရေးဝန်ကြီးဌာနမှ သင်တန်းများဖွင့်လှစ်ရေးအတွက် အကူအညီများပေးခဲ့ပြီးဝန်ကြီးဌာနအောက်ရှိ ဌာနများမှလည်း နည်းပညာဆိုင်ရာ အကူအညီများပေးခဲ့သည်။

လုပ်ငန်းဆောင်ရွက်မည့် နည်းဗျူဟာတွင်ပညာရေးမှူးများအပါအဝင်၊ ပညာရေးဝန်ထမ်းများအတွက်ဘေးအန္တရာယ်လျှော့ချရေးဆိုင်ရာ အလေးထားဂရုပြုမှု၊ ကြိုတင်ကာကွယ်မှုများ၊ တုံ့ပြန်ဆောင်ရွက်မှုများအတွက် စွမ်းဆောင်ရည်မြှင့်တင်ပေးခြင်းမှတစ်ဆင့်

ပညာရေးကဏ္ဍတွင်ထိခိုက်ခံရလွယ်မှုများလျော့ချရေးတို့ပါဝင်သည်။ စွမ်းဆောင်ရည်မြှင့်တင်ပေးခြင်းကို နည်းလမ်းနှစ်ရပ်ဖြင့်ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။

(၁)လေ့ကျင့်/သင်ယူရေး၊ အထောက်အကူပစ္စည်းများပြုစုရေးနှင့် (၂) ပညာရေးဆိုင်ရာစီမံကိန်းရေးဆွဲခြင်းနှင့် စီမံခန့်ခွဲခြင်းသင်တန်းများဆက်တိုက်ဖွင့်လှစ်ပို့ချခြင်းတို့ဖြစ်သည်။ လေ့ကျင့်ရေး၊ သင်ကြားရေးဘာသာရပ်များကိုယိုဂိုလုပ်ငန်းမူဘောင် (Hyogo Framework) မှချမှတ်ထားသည့် ဦးစားပေးလုပ်ငန်းငါးရပ်နှင့်အညီ ချမှတ်နိုင်ရေးအတွက် ပညာရေးဝန်ကြီးဌာနသည် မုန်တိုင်းဒဏ်သင့် မြို့နယ်များမှ ဆရာ၊ ဆရာမများ၊ပညာရေးကဏ္ဍတွင်လုပ်ငန်းလုပ်ဆောင်နေသည့် လူသားချင်းစာနာထောက်ထားမှုဆိုင်ရာ အဖွဲ့အစည်းများဖြင့် တိုင်ပင်ညှိနှိုင်းသည့် အလုပ်ရုံဆွေးနွေးပွဲများ ပြုလုပ်ခဲ့သည်။

သင်ကြားပို့ချမည့်ဘာသာရပ်များရေးဆွဲရာတွင်လက်တွေ့အခြေအနေကိုထင်ဟပ်စေမည့်အခြေအနေ၊အကြောင်းရပ်များပါဝင်စေရန် အဆိုပါအလုပ်ရုံဆွေးနွေးပွဲများက ဆောင်ကြဉ်းပေးနိုင်ခဲ့သည်။ဘာသာရပ်(၇)ခုပါ လေ့ကျင့်ရေး

အစီအစဉ်တစ်ရပ်ကိုအောက်ပါခေါင်းစဉ်များဖြင့်သတ်မှတ်ရေးဆွဲခဲ့သည်။

သင်တန်းဘာသာရပ်များ

၁. ပညာရေးကဏ္ဍတွင် ဘေးအန္တရာယ်လျော့ချရေးကို မိတ်ဆက်ဖော်ပြခြင်း
၂. ဒေသနှင့်ကိုက်ညီအောင် ဘေးအန္တရာယ်လျော့ချရေးဆောင်ရွက်ခြင်း
၃. ဘေးအန္တရာယ်ကြောင့် ဆုံးရှုံးနိုင်ခြေများ စိစစ်ဖော်ထုတ်ခြင်း၊ အကဲဖြတ်ဆန်းစစ်ခြင်း၊ စောင့်ကြည့်စစ်ဆေးခြင်း
၄. ဘေးကင်းလုံခြုံမှုအလေ့အထများ မြှင့်တင်ခြင်း
၅. ပညာရေးကဏ္ဍတွင် ထိခိုက်ဆုံးရှုံးစေမည့်သတိထားရမည့်အချက်များ လျော့ချခြင်း
၆. ပညာရေးတွင်ထိရောက်သည့် အရေးပေါ်တုံ့ပြန်မှုနှင့် ပြန်လည်ထူထောင်ရေးအတွက် ကြိုတင်ပြင်ဆင်ခြင်း
၇. ရပ်ရွာအခြေပြု အန္တရာယ်ပညာပေး အစီအစဉ်များ အကောင်အထည်ဖော်ခြင်း

ဘေးအန္တရာယ်လျော့ချရေးဆိုင်ရာအယူအဆများ၊အရေးပေါ်အခြေအနေအတွင်း ပညာသင်ကြားရေး၊ ဘေးအန္တရာယ်လျော့ချရေးဆိုင်ရာပညာရေးသင်ခန်းစာများဒေသနှင့်ကိုက်ညီစေရေး၊ ပညာရေးကဏ္ဍတွင်ဘေးအန္တရာယ်ကြောင့်ဆုံးရှုံးနိုင်ခြေအားစိစစ်ဖော်ထုတ်ခြင်း၊အကဲဖြတ်ဆန်းစစ်ခြင်း၊စောင့်ကြည့်စစ်ဆေးခြင်းနှင့်ပညာရေးမှတစ်ဆင့်လုံခြုံဘေးကင်းမှုအလေ့အထများမြှင့်တင်ပေးခြင်းစသည်တို့ဖြစ်သည်။

နည်းပြဆရာဖြစ်သင်တန်းများကို ပညာရေးဝန်ကြီးဌာန၊ ပညာရေးစီမံကိန်းနှင့် လေ့ကျင့်ရေး ဦးစီးဌာန၊ အမှတ်(၁)၊ (၂) နှင့် (၃) အခြေခံပညာဦးစီးဌာနများမှအရာထမ်းများ၊ သတ်မှတ်ထားသည့် မြို့နယ် (၈)မြို့နယ်မှ ဆရာ၊ ဆရာမများဖြင့် ဖွင့်လှစ်ပို့ချခဲ့သည်။ အဆိုပါသင်တန်းများတွင် သင်တန်းသားများသည် သတ်မှတ်ထားသည့် သင်တန်းဘာသာရပ်များကို စနစ်တကျ လေ့လာသင်ယူခဲ့ကြသည်။

မြို့နယ်အဆင့် သို့မဟုတ် လက်တွေ့ဆောင်ရွက်မှုနယ်ပယ်အဆင့်တွင်လုပ်ငန်းများအကောင်အထည်ဖော်ရာ၌ အဓိက ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်သည့် အဖွဲ့များမှာပညာရေးဝန်ကြီးဌာနအောက်ရှိ ပညာရေးစီမံကိန်းနှင့် လေ့ကျင့်ရေးဦးစီးဌာနနှင့် အမှတ်(၁)နှင့်အမှတ်(၃) အခြေခံပညာဦးစီးဌာနတို့ဖြစ်သည်။ ယူနက်စကိုမှ စီမံကိန်းလုပ်ငန်းများ စီစဉ်ရေးဆွဲခြင်း နှင့် အကောင်အထည်ဖော်ခြင်းအတွက်နည်းပညာများပံ့ပိုးပေးခဲ့သည်။

နည်းပြဆရာဖြစ်သင်တန်းပြီးနောက် ဧရာဝတီတိုင်းဒေသကြီးမှ ဘိုကလေး၊ ဒေးဒရဲ၊ ကျိုက်လတ်၊ လပွတ္တာ၊ မော်လမြိုင်ကျွန်း၊ ငပုတော၊ ဖျာပုံမြို့နယ်များနှင့် ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီးမှ ကွမ်းခြံကုန်းမြို့နယ်များရှိ စာသင်ကျောင်း(၂၀၀၀)မှဆရာ၊ဆရာမများနှင့် မြို့နယ်ပညာရေးမှူးများအတွက် သင်တန်းများပြုလုပ်ခဲ့သည်။ ရွေးချယ်ထားသည့် မြို့နယ်တစ်ခုစီမှ ကျောင်းတစ်ကျောင်းလျှင် ဆရာ၊ ဆရာမတစ်ဦးတက်ရောက်ရသည့် သုံးရက်ကြာ သင်တန်းများကို ကျွမ်းကျင်လေ့ကျင့်ရေးမှူးများမှ ဖွင့်လှစ်သင်ကြားပေးခဲ့ပြီးသင်တန်းတစ်ခုလျှင် သင်တန်းသားအများဆုံး(၃၀)ဦး တက်ရောက်ခဲ့သည်။ အလုပ်ရုံ ဆွေးနွေးပွဲပေါင်း (၇၆) ခုဖြင့်

ပညာရေးဝန်ထမ်း စုစုပေါင်း (၂၁၀၂) ဦးကို လေ့ကျင့်သင်ကြားပေးခဲ့ပြီး သတ်မှတ် မြို့နယ်(၈)မြို့နယ်မှ အခြေခံ ပညာမူလတန်း၊ အလယ်တန်း၊ အထက် တန်းကျောင်းများအားလုံးပါဝင်ခဲ့ကြ သည်။ အလုပ်ရုံဆွေးနွေးပွဲ တက်ရောက် သူပေါင်း(၂၁၀၂)ဦးတွင်(၇၄.၄)ရာခိုင် နှုန်းသည် အမျိုးသမီးများဖြစ်သည်။ အဆိုပါအလုပ်ရုံဆွေးနွေးပွဲများသည်ဘေး အန္တရာယ်လျှော့ချရေးဆိုင်ရာအကြောင်း အရာများနှင့် ပတ်သက်၍ပညာရေး ဝန်ထမ်းများတွင်အသိပညာဗဟုသုတ

နှင့် ယုံကြည်မှုများတိုးတက်မြင့်မားလာ စေသည်။ ယခုဆိုလျှင်ဆရာ၊ ဆရာမများ သည်ဘေးအန္တရာယ်လျှော့ချရေးဆိုင်ရာ သတင်းအချက်အလက်များကို ပထဝီ၊ သိပ္ပံဘဝတွက်တာသိမှတ်စရာဘာသာရပ် များနှင့် ဆက်စပ်သင်ကြားပေးနိုင်စွမ်း ရှိလာကြသည်။ ဤအချက်သည်ကျောင်း သား၊ ကျောင်းသူ များဘေးအန္တရာယ် အမျိုးမျိုးအတွက်ကြိုတင်ပြင်ဆင်နိုင် ရေးကို အထောက်အကူ ဖြစ်စေသည်။ သင်တန်းတက်ရောက်ပြီးသော ဆရာ၊ ဆရာမများသည်သဏ္ဌာန်တူလေ့ကျင့်ခန်း

များ၊ ကျောင်းဘေးအန္တရာယ်စီမံခန့်ခွဲမှု နှင့်ဘေးလွတ်ရာသို့ရွှေ့ပြောင်းခြင်း ဆိုင်ရာစီမံချက်များကို ပူးတွဲသင်ရိုးညွှန်း တမ်းလေ့လာမှုအချိန်အတွင်း ကျောင်း သားများနှင့် ပြုလုပ်ခဲ့ကြသည်။ စာသင် ချိန်များကို ပိုမိုကောင်းမွန်စွာအသုံးပြုရေး အတွက် အောင်မြင်သော နည်းဗျူဟာ တစ်ရပ်အဖြစ်ဤအချက်ကသက်သေပြ လျက်ရှိပြီး မြို့နယ်ပညာရေးမှူးများ ကလည်းပံ့ပိုးကူညီခဲ့ကြသည်။ မြို့နယ် ပညာရေးမှူးများသည်လိုအပ်သည့်ပံ့ပိုး ကူညီမှုများပေးရန်နှင့် နေ့စဉ်သင်ကြားမှု များတွင်ဘေးအန္တရာယ်လျှော့ချရေးဆိုင်ရာ အကြောင်းအရာများပေါင်းစပ်ထည့်သွင်း သင်ကြားနေမှုများအားကြည့်ရှုစစ်ဆေး ရန်ကျောင်းများသို့ သွားရောက်ခဲ့ သည်။

ဆရာ၊ဆရာမများအတွက် သင် တန်းများအပြင် MERP အစီအစဉ်အရ အလားတူ အလုပ်ရုံဆွေးနွေးပွဲများကို ပြည်နယ်(၅)ခု (ကချင်၊ ကရင်၊ မွန်၊ ရခိုင် နှင့် ရှမ်း)၊ တိုင်းဒေသကြီး(၇)ခု (ဧရာဝတီ၊ ပဲခူး၊ မကွေး၊ မန္တလေး၊ စစ်ကိုင်း၊ တနင်္သာရီ နှင့် ရန်ကုန်) ရှိ ပညာရေးကောလိပ်(၂၀)မှ နည်းပြ ဆရာ (၁၀၀) တို့ဖြင့် ပြုလုပ်ခဲ့သည်။

အဆိုပါအလုပ်ရုံဆွေးနွေးပွဲများပြုလုပ် ခြင်းဖြင့် နည်းပြဆရာ၊ ဆရာမများ သည်ပညာရေးလေ့ကျင့်ရေးကျောင်း များမှတစ်ဆင့် အခြေခံပညာကျောင်း များတွင် ခန့်အပ်တာဝန်ပေးမည့် ဆရာ၊ ဆရာမများအားဘေးအန္တရာယ်လျှော့ချ ရေးဆိုင်ရာလုပ်ငန်းများကို မဟာဗျူဟာ ကျကျထည့်သွင်းသင်ကြားပေးနိုင် ပါသည်။ ဤနည်းဖြင့် ပညာရေး အစီအစဉ်များတွင် ဘေးအန္တရာယ် လျှော့ချရေးဆိုင်ရာလုပ်ငန်းများကို ထည့်သွင်းဆောင်ရွက်သွားရေးအတွက် တွန်းအားပေးနိုင်မည် ဖြစ်ပါသည်။

ယူနက်စကိုသည် မြို့နယ် (၈) မြို့နယ်မှ ကလေးငယ်များနှင့် ရပ်ရွာ လူထုထံသို့ ဖြန့်ဝေပေးရေးအတွက် နောက်ဆက်တွဲ သင်ထောက်ကူပစ္စည်း များဖြစ်သည့်ယာဉ်အန္တရာယ်ကာကွယ် ရေးနှင့် ရာသီဥတုပြောင်းလဲမှုများအပါ အဝင်အန္တရာယ်အမျိုးမျိုးအကြောင်း ဖော်ပြထားသည့် ပိုစတာ(၉)ခုပါ သင် ထောက်ကူပစ္စည်းများနှင့်လက်တွေ့ ဆောင်ရွက်မှုအတွက် စာအုပ်များကို ပြုစုရိုက်နှိပ်ခဲ့သည်။

အလေ့အကျင့်ကောင်းများ

- သင်တန်းပို့ချမည့်ဘာသာရပ်များရေးဆွဲရေးနှင့် သင်ထောက်ကူပစ္စည်းများပြုစုရေးအတွက် အများ ပါဝင်မှုနည်းလမ်းဖြင့် ချဉ်းကပ်ခြင်းသည် စီမံကိန်း

သင်တန်းပို့ချမည့် ဘာသာရပ်များ၊ သင်ထောက်ကူပစ္စည်းများနှင့် အလုပ်ရုံဆွေးနွေးပွဲ အစီအစဉ်များကိုသက်ဆိုင်ရာဒေသ၊ အသုံးပြုသူ အခြေအနေနှင့်

အကောင်အထည်ဖော်မှုများ အားကောင်းလာရေးတွင် အလေ့အကျင့်ကောင်းများ ဖြစ်လာစေခဲ့သည်။ သို့ဖြစ်၍ပညာရေး ဝန်ကြီးဌာနမှတာဝန်ရှိသူများသာမက လက်တွေ့အသုံးချရမည့် အခြေခံပညာကျောင်းများမှ ကျောင်းအုပ်များ၊ ဆရာ၊ ဆရာမများကိုပါဖိတ်ခေါ်လျက်

ပိုမိုလိုက်လျောညီထွေဖြစ်စေရန် တိုင်ပင်ဆွေးနွေးခဲ့သည်။

- အလုပ်ရုံဆွေးနွေးပွဲတွင်ပို့ချဆွေးနွေးသူများသည် ပညာရေးကဏ္ဍ ဘေးအန္တရာယ် ကြိုတင်ပြင်ဆင်မှုနှင့် တုံ့ပြန်မှု (Disaster Preparedness and Response in Education - DPRE) လုပ်ငန်းအဖွဲ့မှ

ဆောင်ရွက်လျက် ရှိသည့် လုပ်ငန်းများတွင် ပါဝင်သူများ ဖြစ်ကြပြီး နာဂစ်မုန်တိုင်းအတွေ့အကြုံ ရှိသူများဖြစ်ကြသည်။ ဤအခြေအနေက ကိုယ်တိုင်ခံစားခဲ့ရသည့် အတွေ့အကြုံများကို ပြန်လည်မျှဝေပေးနိုင်ပြီး သင်တန်းတွင် ပါဝင်သော အကြောင်းအရာများကိုလည်း အရည်အသွေး ပိုမိုကောင်းမွန်စေပါသည်။

- သင်တန်းမတိုင်မီနှင့် သင်တန်းပြီးနောက် ဆန်းစစ်ချက် မေးခွန်းလွှာများ ပြုစု၍သင်တန်း၏ ထိရောက်မှုကိုဆန်းစစ်ခဲ့သည်။ ထိုဆန်းစစ်ချက်များကို သုံးသပ်ကြည့်ရာ စီမံကိန်းလုပ်ငန်းစဉ်များကြောင့် သင်တန်းသားများတွင် ဘေးအန္တရာယ် လျှော့ချ

ရေးဆိုင်ရာ အသိပညာဗဟုသုတများသိသိသာသာတိုးတက်လာခြင်းကိုတွေ့ရပါသည်။ သင်တန်း၏ သင်ရိုးညွှန်းတမ်းများနှင့် သင်ကြားမှုနည်းလမ်းများ၏ ထိရောက်ကောင်းမွန်မှုကြောင့် ပေါ်ထွက်လာသည့် ရလဒ် ဖြစ်ပါသည်။

- ပညာရေးဝန်ကြီးဌာနနှင့် သက်ဆိုင်ရာဌာနများ၏ ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်မှုက ပညာရေးကဏ္ဍတွင် ဘေးအန္တရာယ် လျှော့ချရေး လုပ်ငန်းများကို စတင်ထည့်သွင်းလာရာမှ ထိရောက်မှုကိုလက်တွေ့နားလည်လာရပြီးအနာဂတ်တွင် ဆောင်ရွက်မည့်လုပ်ငန်းများအတွက် ခိုင်မာသော အခြေခံအုတ်မြစ်တစ်ရပ် ဖြစ်ခဲ့ပါသည်။

အက်အဲများ

- အလုပ်ရုံဆွေးနွေးပွဲတစ်ခုစီ၏ ရက်အကန့်အသတ်မှာသင်တန်းသားများအား အကြောင်းအရာများစွာသင်ကြားပို့ချရေးအတွက် အခက်အခဲများဖြစ်ပေါ်စေသည်။

တစ်ဖက်တွင်လည်းအလုပ်ရုံဆွေးနွေးပွဲတစ်ခုစီအတွက် ရက်များ တိုးမြှင့်ပေးရန်မှာ မြို့နယ်ပညာရေးမှူးရုံးအတွက် အခက်အခဲဖြစ်စေသည်။

- မြို့နယ် ပညာရေးမှူးရုံးမှ တာဝန်ရှိသူများအနေဖြင့် များပြားသည့်လုပ်ငန်းအစီအစဉ်များနှင့်ငွေကြေးဆိုင်ရာအကန့်အသတ်များကြောင့် စာသင်ကျောင်းအဆင့် သင်တန်းများ ပြုလုပ်ရေးနှင့်မကြာခဏသွားရောက်ကြည့်ရှုစစ်ဆေးရေးအတွက် အမြဲတမ်း ဖြစ်နိုင်မည် မဟုတ်ပေ။
- တစ်နိုင်ငံလုံး အတိုင်းအတာဖြင့်လုပ်ဆောင်ရန်လိုအပ်သော်လည်းစီမံကိန်းရံပုံငွေအကန့်အသတ်အတွင်းဆောင်ရွက်

ရသောကြောင့် ဧရာဝတီနှင့် ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီးများရှိ မုန်တိုင်းဒဏ်သင့်မြို့နယ်(၈) မြို့နယ်တွင်သာလုပ်ဆောင်နိုင်သည်။

- ကျောင်းများ၏သင်ရိုးညွှန်းတမ်းတွင်ဘေးအန္တရာယ်လျှော့ချရေးလုပ်ငန်းများပေါင်းစပ်ထည့်သွင်းခြင်းကို လုံးဝပြီးပြည့်စုံအောင်မဆောင်ရွက်နိုင်သေးသော်လည်း ဤကနဦးလုပ်ငန်းများအောင်မြင်ရေးအတွက်ပညာရေးစနစ်အတွင်းဘေးအန္တရာယ်လျှော့ချရေးလုပ်ငန်းများ

ပညာရေးတွင်ဘေးအန္တရာယ်လျှော့ချရေးလုပ်ငန်းထည့်သွင်းဆောင်ရွက်ခြင်း

ပေါင်းစပ်ထည့်သွင်းခြင်းနှင့်
ပညာရေးဝန်ကြီးဌာန၏ပံ့ပိုး
ကူညီမှုများမှတစ်ဆင့် ဆောင်

ရွက်နိုင်ခြင်းဖြင့် ရည်မှန်းချက်
နှင့် ပိုမိုနီးကပ်လာမည် ဖြစ်ပါ
သည်။

အကျိုးကျေးဇူးများ ရေရှည်တည်တံ့ရေးနှင့် ဆင်ပွားအသုံးပြုနိုင်ရေး

- ယခုဖော်ပြသည့် နမူနာပုံစံနှင့် သင်တန်းများကို သင်တန်းပို့ချသည့် ဘာသာရပ်များအဖြစ် အခြားဒေသများတွင်လည်း အလွယ်တကူဆင့်ပွား အသုံးပြုနိုင်သည်။ နောင်ပြုလုပ်မည့် သင်တန်းများအတွက်အထောက်အကူပေးမည့် လေ့ကျင့်ပေးထားသည့် အတွေ့အကြုံရင့်ဆရာ၊ ဆရာမများအဖွဲ့လည်း ရှိနေပြီဖြစ်သည်။ ဥပမာအားဖြင့် မြန်မာနိုင်ငံအတွင်း အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာ အစိုးရမဟုတ်သော အဖွဲ့တစ်ဖွဲ့ဖြစ်သည့် Terre Des Hommes Italy အဖွဲ့သည် ၂၀၁၁ ခုနှစ်တွင် ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး တွဲတေးမြို့နယ်ရှိ ကျောင်းပေါင်း (၂၅) ကျောင်းမှ ဆရာ၊ ဆရာမများအား ကျွမ်းကျင်နည်းပြများဖြင့်

ဘေးအန္တရာယ် လျှော့ချရေးဆိုင်ရာ ပညာပေးသင်တန်းများ ဖွင့်လှစ်သင်ကြားပေးခဲ့သည်။

- မြို့နယ်ပညာရေးမှူးများ၏ ကြီးကြပ်ကွပ်ကဲမှု၊ လေ့ကျင့်သင်ကြားထားပြီးသောကျောင်းအုပ်များနှင့်ဆရာ၊ ဆရာမများ၏ ဦးဆောင်မှုဖြင့်အခြား မြို့နယ်များရှိ ကျောင်းများတွင် ဆက်လက် ဆင့်ပွားပို့ချပေးနိုင်မည် ဖြစ်သည်။
- ပညာရေးဝန်ကြီးဌာန၏ လုပ်ငန်း ခွင့်ပြုချက်နှင့် ပံ့ပိုးကူညီမှုတို့ကြောင့် ဤစီမံချက်လုပ်ငန်းများကို အတည်ပြုလုပ်ငန်းတစ်ရပ်အဖြစ် ဆက်လက်ဆောင်ရွက်နိုင်မည်ဖြစ်သဖြင့် ရေရှည် တည်တံ့နိုင်မည် ဖြစ်သည်။

Reaching the Unreachable

**SEEDS ASIA
AND
MYANMAR ENGINEERING SOCIETY**

INTRODUCTION

SEEDS Asia is a non-governmental organization based in Kobe, Japan. Its vision is to improve the environment, and strengthen communities facing natural disasters in order to ensure sustainable development and human security of people and communities in the Asia and the Pacific region. Like many international humanitarian agencies, SEEDS Asia started work in Myanmar through its response to Cyclone Nargis in 2008. SEEDS established a partnership with Myanmar Engineering Society (MES) for implementing a disaster risk reduction (DRR) program in

cyclone affected areas. Myanmar Engineering Society is a Myanmar based non-profit organization formed to enable engineers and architects from all over the country to disseminate their engineering knowledge for the development of the national economy and to participate in nation-building tasks. The DRR program implemented by SEEDS and MES have different components, which were supported by a number of agencies, including the Japan Platform, Action for Churches Together (ACT) Alliance and Ministry of Foreign Affairs, Government of Japan.

REDUCING VULNERABILITIES

In the aftermath of Cyclone Nargis, it became clear that there was a lack of information and awareness on DRR among communities which was accentuated by their remote locations. SEEDS Asia and MES developed a project called 'Mobile

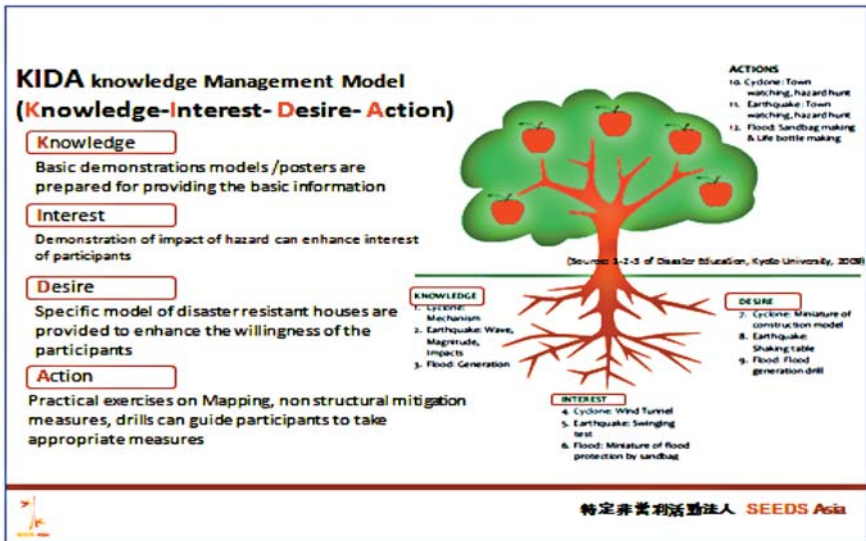

Knowledge Resource Centre (MKRC) and Water Knowledge Resource Centre (WKRC) to reach out to these unreachable communities and build their capacities on DRR. The MKRC was modeled as a colorful and attractive truck, while the WKRC was taken the form of a ship. The MKRC applies the KIDA (Knowledge-Interest-Desire-Action) tree model¹. The KIDA model emphasizes knowledge building that generates interest and desire to promote action for

DRR and these actions are significant outputs of disaster education. KIDA is based on the AIDMA (Attention-Interest-Desire-Memory-Action) model, which is used in the field of advertising to consider the process of consumer's attraction to, and purchasing of a product.

The goal of MKRC/WKRC is to make communities aware of disaster risk, and to enhance individual, family or neighborhood level preparedness through

¹1-2-3 Disaster Education (Rajib Shaw and members in Kyoto University, 2009)

working with school teachers and children. Thus, disaster educational materials of different topics such as floods, and earthquakes are placed in MKRC and WKRC. Through these two mobile units, SEEDS is able to move into various villages and share knowledge on DRR.

These mobile units with their colorful appearance are able to attract communities from even the most remote households of the village. The team in the mobile units explained about DRR in a creative manner using different demonstrations.

The collaboration of SEEDS Asia and MES was vital for the initiative

apart from sharing their knowledge of the construction practices of the region. They also provided technical support, customizing different tools and approaches to local tradition, rules, culture and context in Myanmar.

MKRC was launched on 17th November, 2009 and WKRC on 2nd May, 2010 on the occasion of the second anniversary of Cyclone Nargis. By 15th December, 2010, these mobile projects had reached 8,893 direct beneficiaries covering 72 villages in 10 townships of Yangon and Ayeyarwaddy Region. In 2011, an additional 121 sites and 8 townships are scheduled to be visited which includes

additional Cyclone Nargis affected areas and Rakhine State.

As the goal was to enhance knowledge of children, schools were used as the strategy for intervention in villages. Through improving knowledge of students and teachers on DRR, it can be diffused to parents, family members and finally, the community. SEEDS Asia and MES involved the Township Education Officer and other government officials in the implementation strategy thus ensuring the government's involvement in taking the project forward to village schools.

When the MKRC or WKRC goes to a village, it usually conducts a two-day program. On the 1st day, a Training of Trainers (ToT) is

conducted with the participation of teachers from surrounding schools. They are trained on issues such as impact of hazards, safety tips, how to develop hazard/resource map, etc. The simulation models on the mobile units showing how hazards create disasters were also explained. This process promotes the involvement of teachers and further reinforces their understanding and knowledge when they share this information and knowledge to students. On the second day, the students are invited to board the ship or truck and learn more about DRR. The students are able to better understand hazards and its impact through the simulation models. The trained teachers with the support of SEEDS and MES staff impart DRR related information to

the students. A pre and post test is done with the students at the start and end of the program. In most cases, it has been observed that students scored higher in the post-test which reflect knowledge gained through the training.

The MKRC and WKRC provide opportunities not only to increase knowledge on disaster management but could empower

communities to take action for the future disasters by learning practical ways of disaster preparedness and response.

GOOD PRACTICES

- The mobile educational tools, MKRC and WKRC, was able to reach communities in most remote geographical location or poverty which leads to higher exposure levels to disaster risks.
- Visual representations made it easier for students to understand and remember DRR concepts and preparedness measures.
- Involvement of township education institutions demonstrated a strong government will in promoting DRR in the education sector.
- Having teachers explain disaster preparedness to

students not only gave them confidence on the issues but

also reinforced their knowledge on it.

CHALLENGES

- The operational and maintenance cost of the truck and boats were quite high thus requiring substantial funding to run the initiative. This operational cost also has bearing on the sustainability of the initiative where funding support is necessary.
- The initiative only targeted school-going children. As a result children who were unable to go to school could not benefit from this initiative. SEEDS plans to broaden the scope of its target group in the future.
- With its popularity and demand of the initiative, it is felt that two days is not enough for a visit. Financial implications would need to be considered for extending the number of days per visit.

SUSTAINING THE GAINS MADE AND REPLICATION

- Even though the operational cost of the mobile units is high, this has been offset by its popularity and effectiveness. This has led to other agencies wanting to bring the units to their project location. SEEDS Asia is planning to rent the units with resource persons at a nominal fee to other agencies.
- This initiative helps in ensuring that knowledge is diffused and multiplied to the entire community.
- The simulation models on these mobile units are not expensive and it can be used for explaining disaster concepts in a more demonstrative manner. It is not also mandatory to use the simulation models with the mobile unit.
- The simulation models can support and better explain theoretical topics of school curriculum thus creating a need have these introduced in the teaching tool at school.

ဝေးလံခေါင်ပါး အရောက်သွားမည်

SEEDS ASIA နှင့် မြန်မာနိုင်ငံအင်ဂျင်နီယာအသင်း

နိဒါန်း

SEEDS ASIA အဖွဲ့သည် ဂျပန် နိုင်ငံ၊ ကိုဘေးမြို့အခြေစိုက် အစိုးရ မဟုတ်သော အဖွဲ့တစ်ဖွဲ့ဖြစ်သည်။ ဤအဖွဲ့၏မျှော်မှန်းချက်မှာ အာရှနှင့် ပစိဖိတ်ဒေသမှ ရပ်ရွာလူထုနှင့် ပြည်သူ အပေါင်း၏ လုံခြုံမှုနှင့်ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်မှု ရေရှည်တည်တံ့စေရေးအတွက် သဘာဝ ပတ်ဝန်းကျင်တိုးတက်ကောင်းမွန်စေရေး နှင့် ရပ်ရွာလူထုမှ ဘေးအန္တရာယ်များ ကို ရင်ဆိုင်နိုင်ရေးအတွက် ပိုမိုကြံ့ခိုင် စေရေးဖြစ်သည်။ အခြားသော လူသား ချင်းစာနာထောက်ထားမှုအဖွဲ့များကဲ့သို့ ပင် SEEDS ASIA အဖွဲ့သည်လည်းမြန်မာ နိုင်ငံတွင်၂၀၀၈ခုနှစ် နာဂစ်ဆိုင်ကလုန်း မုန်တိုင်းတုံ့ပြန်မှုအစီအစဉ်များဖြင့် လုပ်ငန်းများစတင်ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။ ထိုသို့ဆောင်ရွက်ရာတွင် SEEDS ASIA အဖွဲ့သည်ဆိုင်ကလုန်းမုန်တိုင်းဒဏ်သင့် ခံရသောဒေသများတွင်ဘေးအန္တရာယ် ကြောင့်ထိခိုက်ဆုံးရှုံးနိုင်ခြေလျော့ချရေး လုပ်ငန်းအစီအစဉ်တစ်ရပ်အကောင်အထည်

ဖော်ရေးအတွက်မြန်မာနိုင်ငံအင်ဂျင်နီယာ အသင်း (Myanmar Engineering Society - MES)နှင့် လက်တွဲဆောင်ရွက် ခဲ့သည်။ မြန်မာနိုင်ငံအင်ဂျင်နီယာ အသင်းသည် မြန်မာနိုင်ငံ အခြေစိုက် အကျိုးအမြတ်မရယူသော လူမှုရေးအဖွဲ့ အစည်းတစ်ခုဖြစ်ပြီး အမျိုးသားစီးပွား ဖွံ့ဖြိုးရေးအတွက် အင်ဂျင်နီယာအတတ် ပညာဖြန့်ဖြူးရေးနှင့်နိုင်ငံတော်တည် ဆောက်ရေးလုပ်ငန်းများတွင်ပါဝင်ဆောင် ရွက်ရန်၊တစ်နိုင်ငံလုံးမှအင်ဂျင်နီယာများ၊ ဗိသုကာပညာရှင်များနှင့် ဖွဲ့စည်းထား သည့်အဖွဲ့ဖြစ်သည်။ SEEDS ASIA နှင့် MES မှဆောင်ရွက်လျက်ရှိသည့် ဘေး အန္တရာယ်လျော့ချရေးလုပ်ငန်းများတွင် အစိတ်အပိုင်းအမျိုးမျိုးပါရှိပြီး၊ အဆို ပါလုပ်ငန်းများအတွက်Japan Platform Action for Churches Together (ACT) Alliance နှင့်ဂျပန်နိုင်ငံ၊နိုင်ငံခြား ရေးဝန်ကြီးဌာနအပါအဝင်အဖွဲ့အစည်း များမှ ပံ့ပိုးကူညီခဲ့ကြသည်။

ထိခိုက်ခံရလွယ်မှုများလျော့ချရေး

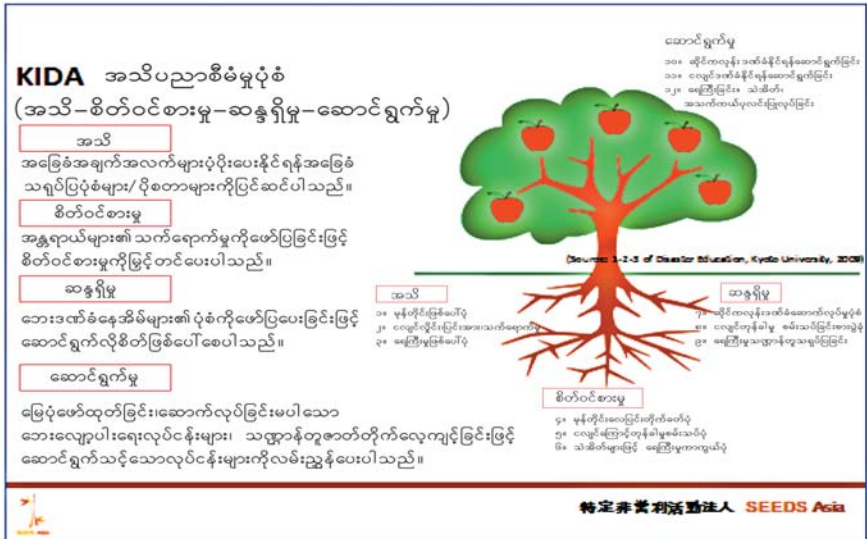
ရပ်ရွာပြည်သူများ၊ အထူး အန္တရာယ်ကြောင့်ဆုံးရှုံးနိုင်ခြေလျော့ချ သဖြင့် အစွန်အဖျားဒေသများတွင် ဘေး ရေးဆိုင်ရာ သတင်းအချက်အလက်နှင့်

အသိပညာဗဟုသုတချို့တဲ့အားနည်းသည့်အချက်ကို နာဂစ်ဆိုင်ကလုန်းမုန်တိုင်းတွင်ရှင်းလင်းစွာသဘောပေါက်လာကြပါသည်။ SEEDS ASIA နှင့် MES တို့သည် အလှမ်းဝေးသည့် ရပ်ရွာလူထုများထံသို့အရောက်သွားနိုင်ရေးနှင့် ၎င်းတို့၏ ဘေးအန္တရာယ်ကြောင့် ဆုံးရှုံးနိုင်ခြေလျော့ချရေးစွမ်းဆောင်ရည်များမြှင့်တင်ပေးရန်အတွက် “ဘဝသစ်နယ်လှည့်အသိပညာပေးမော်တော်ယာဉ် (MKRC) နှင့်ဘဝသစ်နယ်လှည့်အသိပညာပေးရေယာဉ်(WKRC)” အမည်ရှိ စီမံကိန်းတစ်ရပ်ရေးဆွဲချမှတ်ခဲ့သည်။ MKRC သည် အရောင်အသွေး စုံစုံလင်လင်ဖြင့်

ဆွဲဆောင်မှုရှိသော မော်တော်ယာဉ်တစ်စီးဖြစ်ပြီး WKRC မှာ အလားတူရေယာဉ်ပုံစံဖြစ်သည်။

MKRC ကို KIDA (အသိပညာ၊ စိတ်ပါဝင်စားမှု၊ ဆန္ဒပြင်းပြမှု၊ လက်တွေ့ဆောင်ရွက်ခြင်း) သစ်ပင်ပုံစံကို အသုံးပြုထားသည်။ KIDA ပုံစံသည် ဘေးအန္တရာယ်ကြောင့် ဆုံးရှုံးနိုင်ခြေလျော့ချရေးအတွက်လက်တွေ့ဆောင်ရွက်မှုများမြှင့်တင်ရာတွင် စိတ်ပါဝင်စားမှုနှင့်ဆန္ဒပြင်းပြမှုများဖြစ်ပေါ်လာစေမည့် အသိပညာမြှင့်တင်ရေးကို အလေးထားဆောင်ရွက်သည့်ပုံစံဖြစ်ပြီး လက်တွေ့ဆောင်ရွက်ချက်များကဘေးအန္တရာယ်

အသိပညာပေးမှုအတွက်ထင်ရှားသိသာသည့်ရလဒ်များ ဖြစ်သည်။ KIDAပုံစံကို AIDMA (သတိပြုမိခြင်း၊ စိတ်ဝင်စားခြင်း၊ လိုချင်ဆန္ဒဖြစ်လာခြင်း၊ မှတ်သားမိခြင်းလက်တွေ့ဝယ်ယူခြင်း) ဆိုသည့်ကုန်ပစ္စည်းတစ်ခုကိုစားသုံးသူမှစိတ်ဝင်စားလာစေရေးနှင့် ဝယ်ယူလာစေရေးကုန်ပစ္စည်းကြော်ငြာနယ်ပယ်တွင်အသုံးပြုသည့်ဖြစ်စဉ်ကိုစဉ်းစားလျက်အခြေခံဖော်ထုတ်ထားသည်။

MKRC/WKRC၏ ရည်မှန်းချက်ပန်းတိုင်မှာဘေးအန္တရာယ်ကြောင့်ဖြစ်ပေါ်နိုင်သော ထိခိုက်ဆုံးရှုံးနိုင်ခြေများအပေါ် ရပ်ရွာလူထုမှအလေးဂရုပြုလာစေရန်နှင့် တစ်ဦးချင်း၊ မိသားစုလိုက်၊

အိမ်နီးချင်းအဆင့် ကြိုတင်ပြင်ဆင်မှုများတွင်ဆရာ၊ဆရာမများ၊ ကျောင်းသူ၊ ကျောင်းသားများနှင့်အတူ လုပ်ဆောင်မှုများတိုးပွားလာစေရန် ဖြစ်သည်။ သို့ဖြစ်၍ ရေလွှမ်းမိုးမှုများ၊ ငလျင်လှုပ်ခြင်းများကဲ့သို့သော အကြောင်းအရာအမျိုးမျိုးအတွက် ဘေးအန္တရာယ်လျှော့ချရေးဆိုင်ရာပညာပေးအထောက်အကူပြုပစ္စည်းများကို MKRC နှင့် WKRC ပေါ်တွင်တင်ဆောင်ဖော်ပြထားသည်။ အဆိုပါ ဘဝသစ်နယ်လှည့်ယာဉ်နှစ်စီးဖြင့် SEEDS ASIA သည် ကျေးရွာအသီးသီးသို့ အရောက်သွားနိုင်ပြီး ဘေးအန္တရာယ်လျှော့ချရေးဆိုင်ရာအသိပညာဗဟုသုတများဖြန့်ဝေပေးနိုင်ခဲ့သည်။

ဘဝသစ်နယ်
လှည့်ယာဉ်နှစ်စီးသည်
အရောင်အသွေးစုံစွာ
ရေးခြယ်ထားသည့်
အတွက်ရပ်ရွာလူထု
များကိုသာမက အစွန်
အဖျားကျေးရွာများမှ
အိမ်ထောင်စုများကိုပါ

ဆွဲဆောင်နိုင်စွမ်းရှိသည်။ ယာဉ်ပေါ်
တွင် လိုက်ပါလာသည့် အဖွဲ့သားများက
လက်တွေ့သရုပ်ပြမှုနည်းလမ်းမျိုးစုံ
အသုံးပြု၍ ဘေးအန္တရာယ်လျှော့ချရေး
အကြောင်းများရှင်းလင်းပြောပြကြသည်။

SEEDS ASIA နှင့် MES တို့၏
ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်မှုသည် ဒေသ၏
လက်တွေ့ဆောက်လုပ်ရေးနည်းလမ်း
များနှင့် ပတ်သက်၍ အသိပညာမျှဝေ
ပေးခြင်းအပြင်မြန်မာနိုင်ငံအတွင်း ဒေသ
ဆိုင်ရာမိရိုးဖလာစည်းမျဉ်းစည်းကမ်း
များ၊ ယဉ်ကျေးမှုများနှင့် လိုက်လျော
ညီထွေဖြစ်စေမည့်ချဉ်းကပ်ဆောင်ရွက်မှု
နည်းလမ်းအမျိုးမျိုးနှင့်ပညာဆိုင်ရာ
ပံ့ပိုးမှုများထောက်ပံ့ပေးရေးအတွက်လည်း
အရေးပါပါသည်။

MKRC အစီအစဉ်ကို ၂၀၀၉
ခုနှစ်၊ နိုဝင်ဘာလ (၁၇) ရက်တွင်

စတင်ခဲ့ပြီး WKRC အစီအစဉ်ကို နာဂစ်
မုန်တိုင်း နှစ်နှစ်ပြည့်ချိန် ၂၀၁၀ပြည့်နှစ်၊
မေလ(၂)ရက်နေ့တွင် စတင်ခဲ့သည်။
လုပ်ငန်းစတင်သည်မှ ၂၀၁၀ပြည့်နှစ်၊
ဒီဇင်ဘာလ(၁၅)ရက်အထိ ရန်ကုန်နှင့်
ဧရာဝတီတိုင်းဒေသကြီးနှစ်ခုရှိ မြို့နယ်
ပေါင်း(၁၀) မြို့နယ်မှ ကျေးရွာ (၇၂)ရွာ
သို့နယ်လှည့်စီမံကိန်းရောက်ရှိခဲ့ပြီး
လူဦးရေ (၈၈၉၃)ဦး စီမံကိန်းအကျိုးကို
တိုက်ရိုက်ရရှိခဲ့သည်။ ၂၀၁၁ခုနှစ်တွင်
နေရာပေါင်း(၁၂၁)နေရာနှင့် မြို့နယ်(၈)
မြို့နယ်သို့ထပ်မံ၍လှည့်လည်သွားရောက်
ရန် အစီအစဉ်ရေးဆွဲထားပြီး ယင်းနေရာ
များတွင် နာဂစ်မုန်တိုင်းဒဏ်ခံခဲ့ရသည့်
အခြားနေရာများနှင့် ရခိုင်ပြည်နယ်တို့
ပါဝင်သည်။

ကလေးငယ်များ၏ အသိပညာ
တိုးတက်ရေးရည်မှန်းချက်အဖြစ်

စာသင်ကျောင်းများကို ကျေးရွာ အစီအစဉ်များဆောင်ရွက်မည့်နည်းလမ်းအဖြစ်အသုံးပြုသည်။ ကျောင်းသူ၊ ကျောင်းသားများနှင့် ဆရာ၊ဆရာမများတွင် ဘေးအန္တရာယ်လျှော့ချရေးဆိုင်ရာ အသိပညာဗဟုသုတများ တိုးပွားလာခြင်းမှတစ်ဆင့်မိဘများ၊ မိသားစုဝင်များနှင့် နောက်ဆုံးတွင်ရပ်ရွာလူထုထံသို့ ရောက်ရှိပျံ့နှံ့သွားမည်ဖြစ်သည်။ SEEDS ASIA နှင့် MES တို့အကောင်အထည်ဖော်ရာတွင် မြို့နယ်ပညာရေးမှူးများနှင့် အခြားဌာနဆိုင်ရာမှတာဝန်ရှိသူများ ပါဝင်ကြခြင်းဖြင့် ကျေးရွာစာသင်ကျောင်းများကို ဦးတည်အကောင်အထည်ဖော်သည့်စီမံကိန်းများတွင် အစိုးရနှင့် ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်မှုပိုမို ခိုင်မာလာစေသည်။

M K R C သို့မဟုတ် WKRC ဘဝသစ်နယ်လှည့်ယာဉ်များ ကျေးရွာတစ်ရွာသို့ သွားရောက်သည့်အခါတွင် နှစ်ရက်ကြာအစီအစဉ်များလုပ်ဆောင်ခဲ့ကြသည်။ ပထမနေ့တွင် ပတ်ဝန်း

ကျင်ကျေးရွာရှိ စာသင်ကျောင်းများမှ ဆရာ၊ဆရာမများပါဝင်တက်ရောက်သည့် နည်းပြဆရာဖြစ်သင်တန်း (ToT) ပြုလုပ်သည်။ သူတို့အား အန္တရာယ်များ၏ သက်ရောက်မှုများ၊ ဘေးကင်းစေရေးအချက်များ၊ ဘေးအန္တရာယ် ရင်းမြစ်အခြေပြမြေပုံရေးဆွဲခြင်းစသည့် အကြောင်းအရာများကို သင်တန်းပို့ချပေးသည်။ အန္တရာယ်များကြောင့် ဘေးဒုက္ခအန္တရာယ်များ မည်သို့ဖြစ်ပေါ်လာသည်ကို သိရှိရန် နယ်လှည့်ယာဉ်ပေါ်တွင်ပါရှိသည့် သရုပ်ပြပုံစံများဖြင့် ရှင်းလင်းပြသပါသည်။

ဤလုပ်ငန်းစဉ်က ဆရာ၊ဆရာမများ၏ ပါဝင်ဆောင်ရွက်မှုကို မြှင့်တင်ပေးပြီး အဆိုပါသတင်းအချက်အလက်နှင့် အသိပညာဗဟုသုတ

များကို ကျောင်းသား၊ကျောင်းသူများ သို့ ဖြန့်ဝေပေးသည့်အခါ ယင်းတို့၏ နားလည်မှုနှင့် အသိပညာများ ပိုမိုပြည့်ဝ အားကောင်းလာမည်ဖြစ်သည်။ ဒုတိယ နေ့တွင် နယ်လှည့်ရေယာဉ်သို့မဟုတ် နယ်လှည့် မော်တော်ယာဉ်ပေါ်သို့ ကျောင်းသား၊ကျောင်းသူများအား ဖိတ်ခေါ်၍ ဘေးအန္တရာယ်လျှော့ချရေး နှင့်ပတ်သက်သောလေ့လာမှုများပြုလုပ် စေသည်။ ကျောင်းသား၊ ကျောင်းသူများ အနေဖြင့် သရုပ်ပြပုံစံများလေ့လာခြင်းမှ တစ်ဆင့် အန္တရာယ်များနှင့် ၎င်းတို့၏ အကျိုးဆက်များကို ပိုမိုနားလည်နိုင်စွမ်း

ရှိလာကြသည်။သင်ကြားလေ့ကျင့်ထား သည့် ဆရာ၊ ဆရာမများသည် SEEDS ASIA နှင့် MES မှ ဝန်ထမ်းများ၏ ပံ့ပိုးကူညီမှုနှင့်အတူ ဘေးအန္တရာယ် လျှော့ချရေးဆိုင်ရာသတင်းများကို ကျောင်းသား၊ကျောင်းသူများသို့အသိပေး သည်။ အစီအစဉ်စတင်ချိန်နှင့် ပြီးဆုံး ချိန်များတွင် ကျောင်းသား၊ ကျောင်းသူ များအား ဆန်းစစ်ချက်မေးခွန်းလွှာများ ဖြင့်စစ်ဆေးမှုများပြုလုပ်ခဲ့သည်။လေ့လာ တွေ့ရှိချက်များအရလေ့ကျင့်မှုအစီအစဉ် များမှတစ်ဆင့်ရရှိလာသည့် အသိပညာ ဗဟုသုတများကြောင့်အစီအစဉ်ပြီးဆုံးချိန်

စစ်ဆေးမှုတွင်ကျောင်းသားများ၏ ရမှတ်များမြင့်မားလာသည်ကိုတွေ့ရသည်။

MKRC နှင့် WKRC ဘဝသစ်နယ်လှည့်ယာဉ်များသည်ဘေးအန္တရာယ်စီမံခန့်ခွဲမှုဆိုင်ရာအသိပညာဗဟုသုတများတိုးပွားလာရေးအတွက်သာမက ဘေး

အန္တရာယ်ကြိုတင်ကာကွယ်ရေးနှင့်တုံ့ပြန်မှုဆိုင်ရာလက်တွေ့နည်းလမ်းများလေ့လာခြင်းမှတစ်ဆင့်ရပ်ရွာလူထုတွင်အနာဂတ်တွင်ကြုံတွေ့ရမည့်ဘေးအန္တရာယ်များအတွက်လိုအပ်သည့်ဆောင်ရွက်မှုများ ပြုလုပ်နိုင်စွမ်းရှိလာစေသည်။

အလေ့အကျင့်ကောင်းများ

- ◆ နယ်လှည့်ပညာပေးလုပ်ငန်းတွင် အသုံးပြုသည့် MKRC နှင့် WKRC တို့သည် ဘေးအန္တရာယ်ကြောင့် ထိခိုက်ဆုံးရှုံးနိုင်ခြေများသောစေးလံသည့် အစွန်အဖျားနေရာများနှင့်

- ဆင်းရဲနွမ်းပါးသည့်နေရာဒေသအများစုသို့ အရောက်သွားနိုင်ပါသည်။
- ◆ သင်ထောက်ကူပစ္စည်း အသုံးပြုလျက် တင်ပြမှုများကို မြင်တွေ့ရခြင်းဖြင့် ဘေးအန္တရာယ် လျော့ချ

ရေးဆိုင်ရာ သဘောတရားများနှင့် ကြိုတင်ပြင်ဆင်ရေး လုပ်ငန်းများ အပေါ်ကျောင်းသား၊ ကျောင်း သူများမှ အလွယ်တကူသိမြင်နား လည်၍ မှတ်မိစေနိုင်သည်။

- ◆ မြို့နယ်ပညာရေးအဖွဲ့အစည်းများ ၏ ပူးပေါင်းပါဝင်မှုသည်ပညာရေး ကဏ္ဍတွင်ဘေးအန္တရာယ်လျှော့ ချရေးဆိုင်ရာလုပ်ငန်းများ မြှင့်တင် ဆောင်ရွက်ရေးအတွက် အစိုးရ၏ ထက်သန်သောဆန္ဒကိုဖော်ပြလျက်

ရှိသည်။

- ◆ ဆရာ၊ ဆရာမများက ကျောင်း သား၊ ကျောင်းသူများအား ဘေး အန္တရာယ် ကြိုတင်ကာကွယ်မှုများ အကြောင်း ရှင်းပြခြင်းဖြင့်အဆိုပါ လုပ်ငန်းများနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ၎င်းတို့ ကိုယ်ကို ယုံကြည်မှုများ ရှိလာစေ သည်သာမက ၎င်းတို့၏ အသိ ပညာဗဟုသုတများကိုလည်း အား ဖြည့်ပေးနိုင်သည်။

အသက်အသွေးများ

- ◆ နယ်လှည့်အသိပညာပေးယာဉ် များအတွက် လုပ်ငန်းဆောင်ရွက် ခြင်းနှင့် ပြုပြင်ထိန်းသိမ်းမှုစရိတ် မြင့်သည့်အတွက် လုပ်ငန်းများ လုပ် ကိုင်နိုင်ရန်ရေရှည်တည်တံ့မည့် ရန်ပုံငွေတစ်ရပ် ရှိရမည်ဖြစ်သည်။ လုပ်ငန်းရေရှည်တည်တံ့နိုင်ရန် လုပ်ငန်းဆိုင်ရာ အသုံးစရိတ်များ အတွက် ရန်ပုံငွေသည် မဖြစ်မနေ လိုအပ်လျက်ရှိသည်။
- ◆ လုပ်ငန်းဆောင်ရွက်မှုသည် ကျောင်းနေကလေးငယ်များအတွက် သာဦးတည်ထားသည်။ သို့ဖြစ်၍ ဤလုပ်ငန်း၏ အကျိုးကျေးဇူးများ

ကို ကျောင်းမတက်နိုင်သည့် ကလေးငယ်များ မခံစားရပေ။ SEEDS ASIAသည်အနာဂတ်တွင် ယခုထက်ပို၍ကျယ်ပြန့်စွာလုပ်ဆောင် ရန်ရည်ရွယ်ထားပါသည်။

- ◆ ဤလုပ်ငန်းစဉ်ကိုလူကြိုက်များမှု နှင့် တောင်းဆိုမှုများအရ နယ်လှည့် ခရီးစဉ်တစ်ခုသည်နှစ်ရက်ဖြင့်မလုံ လောက်သည်ကို တွေ့လာရသည်။ နယ်လှည့်ခရီးစဉ်တစ်ခုစီအတွက် ရက်တိုးချဲ့နိုင်ရန်ရန်ပုံငွေသုံးစွဲနိုင်မှု အပေါ်စဉ်းစားသုံးသပ်သွားရန် လိုအပ်ပါသည်။

အကျိုးကျေးဇူးများ ရေရှည်တည်တံ့ရေးနှင့် ဆင်ပွားအသုံးပြုရေး

◆ နယ်လှည့်ယာဉ်များအတွက် ကုန်ကျစရိတ်မြင့်မားသော်လည်း အစီအစဉ်အပေါ်လူကြိုက်များမှုနှင့် ထိရောက်မှုတို့က ကုန်ကျသည့် အသုံးစရိတ်ကို ပြန်လည်ကာမိစေသည်။ အခြားအဖွဲ့အစည်းများကလည်း ၎င်းတို့၏စီမံကိန်းနေရာများသို့အဆိုပါနယ်လှည့်ယာဉ်များလာရောက်စေလိုသည်။ SEEDS ASIA အနေဖြင့်လည်းပညာရှင်များပါဝင်သည့် ထိုနယ်လှည့်ယာဉ်များကိုသင့်တော်သည့်အခကြေးငွေဖြင့် ငှားရမ်းသွားရန် စီမံလျက်ရှိသည်။

◆ ဤလုပ်ငန်းစဉ်သည် ရပ်ရွာလူထုတစ်ရပ်လုံးအတွက် အသိပညာဗဟုသုတများပြန့်ပွားရောက်ရှိရေးအတွက်အထောက်အကူပြုပါသည်။

◆ အဆိုပါ နယ်လှည့်ယာဉ်များပေါ်တွင်ပါရှိသည့် သရုပ်ပြပုံစံများသည် ကုန်ကျစရိတ်မများဘဲ ဘေးအန္တရာယ်နှင့် ပတ်သက်သည့်သဘောတရားအယူအဆများကို ပို၍ထိရောက်မြင်သာသည့်နည်းလမ်းဖြင့် ရှင်းပြနိုင်ပါသည်။ အဆိုပါ နယ်လှည့်ယာဉ်တွင်သရုပ်ပြပုံစံများကိုမဖြစ်မနေ အသုံးပြုရမည် ဟု

လည်း သတ်မှတ်မထားပါ။

- ◆ သရုပ်ပြပုံစံများသည် စာတွေ့
သင်ကြားရသော ကျောင်းသင်ခန်း
စာများအားအထောက်အကူပြုနိုင်
ပြီး ပိုမိုထိရောက်စွာ ရှင်းပြနိုင်ပါ

သည်။သို့ဖြစ်၍ စာသင်ကျောင်း
များတွင်သင်ထောက်ကူနည်းလမ်း
များအဖြစ်ထည့်သွင်းပေးနိုင်ပါ
သည်။

GIVING CHILDREN THE LEAD – CHILD LED DISASTER RISK REDUCTION

SAVE THE CHILDREN MYANMAR

INTRODUCTION

Save the Children (SC) believes that children must be involved in programs to reduce risks of disasters and its negative impact on communities. Children bring a unique perspective to DRR preparations and have the right to play a part in making themselves and their communities safer. Save the Children defines Child Led DRR (CLDRR) as a child-centered community based framework where children play leading roles in their communities to minimize the negative impacts of disasters. This will include meaningful and ethical child participation in assessing, planning, implementing, monitoring and evaluating DRR initiatives based on the United Nations Convention on the Rights of the Child (UNCRC). Whilst children will play leading roles with the support of adults in

their communities, the responsibility and accountability for preparedness, mitigation and response still lies with adult stakeholders and duty bearers¹.

In Myanmar, Save the Children initially integrated DRR through its Child Protection and Education (Early Childhood Care and Development) program but they found that this was inadequate in addressing risk reduction in a comprehensive manner. In response to this, Save the Children initiated its CLDRR program in Dec. 2008. Currently, the program covers more than a 100 villages in the Ayeyarwaddy Region.

¹ Child-led Disaster Risk Reduction: A Practical Guide – Save the Children

REDUCING RISKS

To initiate this process, SC provided training of trainers for its project officers and coordinators at Yangon level which introduced the concept of CLDRR, program framework and related processes. These trained members in turn built the capacities of field level staff. Once trained on concepts and strategies for implementation, the field staff conducted a one-day workshop at a village supported by trainers from Yangon. This helped in building confidence of the field level staff and replicating it in other villages.

To implement the CLDRR process at the community level, SC organizes a group of 20 persons having an equal number of men and women where 16 are children (two age groups: 8-12 and 13-18 years) and remaining adults. These persons are selected through their Education and Child Protection programs which are implemented in same villages. Attention is given that this group represents diverse sections of the community such as students, non-school going children, and disabled. This group is then

trained on DRR, participatory tools, mobilization strategies and planning. Also important in the training is sensitizing adults on recognizing and respecting the role of children as well as supporting their

decisions. Once trained, this group becomes the CLDRR Task Group where a child is selected as its leader. Within the CLDRR Task Group, other sub-groups are formed such as fund raising, search and rescue, first aid and mitigation.

Subsequently, the CLDRR Task Group reaches out to other children, (both school and non-school going) and adults separately to develop various participatory tools such as resource and risk maps and, seasonal map. This strategy helps to bring observations and risk analysis of various sections of the community. Children not only raised disaster risks, but also protection and health risks such as the dangers of alcohol

consumption, gambling and the negative impact of adults' behavior on children and families. Once completed, members return with their respective maps and share it with the entire group for consolidation into one complete and comprehensive map that highlighting risks, vulnerabilities and available resources. This step contributes to the community based risk mitigation action plan which addresses children's vulnerabilities as a priority. The village map is displayed at a common village place for everyone to gain information of their village and safe places. They also provide an amount of USD 300 to the CLDRR Task Group as a grant for implementation of the Plan. Children and adults decide

on how the grant be utilized with the objective of reducing disaster risks. Once decided, adult members manage the grant and share the statement of accounts among all members for maintaining transparency.

The use of different IEC materials is an important strategy in raising awareness of the community on disaster preparedness. Save the Children conducts a variety of child-friendly games, songs, village theatre and video shows to mobilize and prepare the

communities to face future natural hazards so that all members of the community can understand and participate in DRR.

It is seen that the abilities of children have made adults (parents, care-givers, teachers, village officials, religious leaders like monks) have increased belief in children's potential. They recognized the benefits of listening to children's voices and increased their support

for children's participation.

OUR PRIORITIES FIRST!

In a village of Pyapon Township, the CLDRR was to decide how the grant should be spent for reducing disaster risks. Adults felt that a road was necessary which would help in evacuation but children stated the lack of a village early warning system impeded them to evacuate in advance. Through discussions, the children's decision was accepted and the grant was spent on the purchase of megaphones for information and warning dissemination.

GOOD PRACTICES

- The focus was on making children participate throughout the process of carrying out DRR initiatives in the village which in turn raised their knowledge on DRR. The project staff facilitated and encouraged children to come forward and participate actively throughout the process, from planning to monitoring and evaluation.
- Children were mobilized using innovative and interesting methods which targeted both children in and out of school. The use of theatre, songs, stories, video shows and interactive games was able to bring all children together irrespective of education levels.
- The role of adults was also important in process. At the start of the project, adults were sensitized on giving space and encouraging children to take the

initiative. The participation of adults as support to children ensured the process was community-based.

- The community grant to the Task Group, even though relatively small, makes the CLDRR process more

effective and raise sense of ownership and responsibilities. It helped the Task Group to identify, plan and execute smaller project working together. It also attracted communities to keep supporting the children's suggestions.

CHALLENGES

- During the initial phases of the CLDRR process, especially while develop-

ing the comprehensive community risk and resource map, some adults

found it difficult to let children play a leading role. Many adults were not used to listening to children or take their views seriously. However, with time most became more receptive to children's voices.

- Time constraints were faced while working with

children, as children were busy with attending classes or at work. Many school children also had work responsibilities before or after school hours. Flexible working hours were made for project staff to work with children at suitable times, particularly during the weekends when children were available.

- Traditional roles and relationship between adults and children is a challenge to participation and decision making by children. In the Myanmar context, it is customary for children to listen and

respect the advice and decisions made by adults and not to override it. The process of children deciding can come in conflict with traditional norms.

- In some communities, children and adults focused more on repairing infrastructure, such as bridges, and focused less on developing early warning systems and/or emergency preparedness initiatives. Also, the community grant of USD 300 was not sufficient to address all of the priority risks or risk mitigation plans developed by community.

SUSTAINING THE GAINS MADE AND REPLICATION

- It is necessary to advocate with local authorities to support children and this process contributes significantly to community wellbeing and self-protection in the face of potential and actual disasters.
- The CLDRR process can be linked to other development

initiatives or processes at the village such as the ECCD program and Parent – Teacher Associations.

- There needs to be increased opportunities for adults and children to interact more often, so that adults realize the potential of children for sustaining the process.

- Girls, boys, women and men in communities have been empowered with skills, knowledge, tools and confidence to identify and address risks affecting them, and to prepare for emergencies.
- This intervention builds on the existing potentials of the children in the communities.

The strategies applied and activities implemented are low-cost and replicable anywhere.

- It would be now easier to replicate this model as there is a training manual and guidelines available on how to implement CLDRR process.

ကလေးများအားဦးဆောင်ခွင့်ပေးခြင်း
ကလေးဦးဆောင်သော
ဘေးအန္တရာယ် လျှော့ချရေးလုပ်ငန်းများ

SAVE THE CHILDREN မြန်မာ

နိဒါန်း

Save the Children သည် ဘေးအန္တရာယ်ကြောင့် ထိခိုက်ဆုံးရှုံး နိုင်ခြေလျှော့ချရန်အတွက် ရပ်ရွာများ အပေါ်ဆိုးကျိုးသက်ရောက်မှုများ လျှော့ချရေးလုပ်ငန်းအစီအစဉ်များတွင် ကလေးများ မဖြစ်မနေပါဝင်ရန် လိုအပ် သည်ဟုစွဲမြဲစွာလက်ခံထားပါသည်။ ကလေးများသည်ဘေးအန္တရာယ်ကြောင့် ထိခိုက်ဆုံးရှုံးနိုင်ခြေလျှော့ချရေးကြိုတင် ပြင်ဆင်မှုလုပ်ငန်းများအတွက် တစ်မူ ထူးခြားသောအမြင်များကို ဆောင်ကြဉ်း ပေးပြီး ၎င်းကိုယ်တိုင်နှင့် ၎င်းတို့ပါဝင် သည့် ရပ်ရွာဝန်းကျင်လုံခြုံဘေးကင်းရေး လုပ်ငန်းစဉ်များတွင်ပါဝင်ဆောင်ရွက်ခွင့် ရှိပါသည်။ Save the Children သည်

ကလေးဗဟိုပြုရပ်ရွာအခြေစိုက်လုပ်ငန်း မှုဘောင်တစ်ခုအဖြစ်ကလေးများဦးဆောင် သောဘေးအန္တရာယ်ကြောင့်ဆုံးရှုံးနိုင်ခြေ လျှော့ချရေး (Child Led DRR - CLDRR) လုပ်ငန်းအစီအစဉ်ကို ရေးဆွဲ ဖော်ထုတ်ခဲ့ပြီး အဆိုပါအစီအစဉ်၌ ကလေးများသည်ဘေးအန္တရာယ်များ၏ နောက်ဆက်တွဲဆိုးကျိုးများကို အနည်း ဆုံးဖြစ်စေရန်ဆောင်ရွက်သည့်လုပ်ငန်း များတွင်ဦးဆောင်မှုအခန်းကဏ္ဍမှ ပါဝင် နိုင်မည်ဖြစ်သည်။ ဤလုပ်ငန်းမှုဘောင် တွင် ကလေးသူငယ်အခွင့်အရေးများ ဆိုင်ရာ ကုလသမဂ္ဂသဘောတူညီချက် (The United Nations Convention on the Rights of the Child -

UNCRC)ပါပြဋ္ဌာန်းချက် များအပေါ်အခြေခံသည့် DRR လုပ်ငန်းစဉ်များ ဆန်းစစ်အကဲဖြတ်ခြင်း၊ စီစဉ်ရေးဆွဲခြင်း၊ အကောင် အထည်ဖော်ခြင်း၊ စောင့်ကြည့်စစ်ဆေးခြင်းနှင့် သုံးသပ်အကဲဖြတ်ခြင်း စသည့် လုပ်ငန်းစဉ်များတွင် အဓိပ္ပာယ်ပြည့်ဝပြီးစည်းကမ်း

ကျင့်ဝတ်များနှင့်အညီကလေးများပါဝင်ဆောင်ရွက်ကြရမည်ဖြစ်သည်။ ကလေးများအနေဖြင့် ၎င်းတို့၏ရပ်ရွာဝန်းကျင်တွင် လူကြီးများ၏ ပံ့ပိုးကူညီမှုဖြင့် ဦးဆောင်မှုအခန်းကဏ္ဍမှ ပူးပေါင်းပါဝင်ဆောင်ရွက်သည့်အခါ ဘေးအန္တရာယ်ကြိုတင်ကာကွယ်ရေး၊ ထိခိုက်ဆုံးရှုံးမှုများလျော့ပါးစေရေးနှင့်တုံ့ပြန်ဆောင်ရွက်ရေးလုပ်ငန်းများအတွက်တာဝန်ယူ/တာဝန်ခံခြင်းတို့ကို အကျိုးစီးပွားလိုလားပြီးတာဝန်သိသူလူကြီးပိုင်း၏အကူအညီဖြင့်ဆောင်ရွက်သွားမည်ဖြစ်သည်။

Save the Children သည် အစပိုင်းတွင်မြန်မာနိုင်ငံဘေးအန္တရာယ်လျှော့ချရေးလုပ်ငန်းများ၌ကလေးများနှင့်ပတ်သက်၍ကလေးသူငယ်ကာကွယ်

စောင့်ရှောက်ရေးနှင့်ပညာရေးအစီအစဉ် (ကလေးသူငယ်ပြုစုပျိုးထောင်ရေးအစီအစဉ်)ဖြင့်ပေါင်းစည်းထည့်သွင်းဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။ သို့ရာတွင် ဘေးဖြစ်နိုင်ခြေလျှော့ချရေး ကိုင်တွယ်ဖြေရှင်းရာတွင် ယင်းအစီအစဉ်သည် ပြည့်စုံကျယ်ပြန့်သည့်နည်းလမ်းတစ်ရပ်အဖြစ်လုံလောက်မှုမရှိသည်ကိုတွေ့ရှိလာရသည်။ အဆိုပါလိုအပ်ချက်ကိုတုံ့ပြန်ဖြေရှင်းရေးအတွက် Save the Children သည် ၂၀၀၈ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလတွင်၎င်း၏ CLDRR အစီအစဉ်များကို စတင်လုပ်ဆောင်ခဲ့သည်။ လက်ရှိအချိန်တွင်အဆိုပါလုပ်ငန်းအစီအစဉ်ကို ဧရာဝတီတိုင်းဒေသကြီးအတွင်းရှိ ကျေးရွာပေါင်း (၁၀၀) ကျော်တွင် ဆောင်ရွက်လျက်ရှိသည်။

ထိခိုက်လွယ်မှုများလျှော့ချရေး

ဤလုပ်ငန်းစဉ်စတင်ဆောင်ရွက်ရန်အတွက်စီမံကိန်းတာဝန်ခံများနှင့် ညှိနှိုင်းရေးမှူးများအတွက်နည်းပြဆရာဖြစ်သင်တန်းများကို ရန်ကုန်မြို့၌ ပြုလုပ်ခဲ့သည်။ အဆိုပါသင်တန်း၌

CLDRR၏သဘောတရားများ၊ လုပ်ငန်း အစီအစဉ်၏ အခြေခံမူဘောင်နှင့် ဆက်စပ်လုပ်ငန်းစဉ်များကို လေ့ကျင့် သင်ကြားပေးခဲ့သည်။ အဆိုပါသင်တန်း သို့ တက်ရောက်ခဲ့ပြီးသူများက လက် တွေ့ကွင်းဆင်းဝန်ထမ်းများအတွက် စွမ်းဆောင်ရည်မြှင့်တင်ရေးသင်တန်း များထပ်မံပြုလုပ်ခဲ့သည်။ သဘောတရား များ၊ လုပ်ငန်းအကောင်အထည်ဖော်ရေး မဟာဗျူဟာနည်းလမ်းများသင်ယူပြီး သည့်အခါ သင်တန်းတက်ရောက်သူ ကွင်းဆင်းဝန်ထမ်းများသည် ရန်ကုန်မှ နည်းပြဆရာများ၏ အကူအညီဖြင့် ကျေးရွာတစ်ရွာ၌တစ်ရက်ကြာ အလုပ်ရုံ ဆွေးနွေးပွဲတစ်ခုပြုလုပ်ခဲ့သည်။ ထိုသို့ ပြုလုပ်ခြင်းဖြင့် ကွင်းဆင်းဝန်ထမ်းများ တွင်ယုံကြည်မှုများပိုမိုရရှိလာစေရေးကို အထောက်အကူပြုခဲ့ပြီး အခြားကျေးရွာ များ၌လည်း အလုပ်ရုံဆွေးနွေးပွဲများ ဆင့်ပွား ပြုလုပ်နိုင်ခဲ့သည်။

ရပ်ရွာလူထုအဆင့်တွင် CLDRRလုပ်ငန်းစဉ်များအကောင်အထည် ဖော်ရန် Save the Children သည် အဖွဲ့ဝင် (၂၀)ပါ အဖွဲ့တစ်ဖွဲ့ကို စည်းရုံး ဖွဲ့စည်းခဲ့သည်။ ယင်းအဖွဲ့တွင်ယောက်ျား လေးမိန်းကလေးအရေအတွက်တူညီစွာ

ပါဝင်စေပြီး၊ အဖွဲ့ဝင်(၁၆) ဦးမှာ ကလေး များ ဖြစ်ကြသည်။ (ထို ကလေးများကို ၈-၁၂ နှစ် နှင့် ၁၃-၁၈ နှစ် အသက် အုပ်စုနှစ်စုသတ်မှတ်သည်။) ကျန်အဖွဲ့ဝင် များမှာမူ လူကြီးပိုင်းမှဖြစ်သည်။ အဖွဲ့ ဝင်များကို အဆိုပါရပ်ရွာများတွင် အကောင်အထည်ဖော်လျက်ရှိသည့် ပညာရေးနှင့် ကလေးသူငယ်ကာကွယ် စောင့်ရှောက်ရေးအစီအစဉ်များမှ ရွေး ချယ်ခဲ့သည်။ အဆိုပါအဖွဲ့တွင် ရပ်ရွာ လူထုအတွင်းရှိ ကျောင်းနေကလေးများ၊ ကျောင်းမနေသည့်ကလေးများ၊ မသန်စွမ်း ကလေးများအစရှိသည့် အုပ်စုအမျိုးမျိုး ကိုယ်စားပြုပါဝင်နိုင်စေရေးအတွက် အလေးထား လုပ်ဆောင်ခဲ့သည်။ ထို့ နောက် အဆိုပါအဖွဲ့ကို ဘေးအန္တရာယ် လျော့ချရေးလုပ်ငန်းများ၊ အများပူးပေါင်း ပါဝင်ဆောင်ရွက်စေသည့်နည်းလမ်း များ၊ စုစည်းဆောင်ရွက်ခြင်းဆိုင်ရာ နည်းဗျူဟာများနှင့် အစီအစဉ်ရေးဆွဲ ခြင်းတို့ကို သင်ကြားပေးခဲ့သည်။ ထိုမျှ သာမကအရေးကြီးသည့်အချက်တစ်ချက် အဖြစ် ကလေးများ၏ အခန်းကဏ္ဍကို အသိအမှတ်ပြု လေးစားလာစေရေးနှင့် ကလေးများ၏ ဆုံးဖြတ်ချက်များကို ကူညီပံ့ပိုးဆောင်ရွက်ပေးလိုသည့်

စိတ်စေတနာများလူကြီးပိုင်းတွင်ဖြစ်ပေါ်လာစေရန်အတွက်လည်း ရှင်းလင်းဖော်ပြခဲ့သည်။ လေ့ကျင့်သင်ကြားပြီးသည်နှင့်ယင်းအဖွဲ့ကို CLDRR လုပ်ငန်းအဖွဲ့ (CLDRR Task Group) အဖြစ် ဖွဲ့စည်း၍ အဖွဲ့ဝင်များထဲမှကလေးတစ်ဦးကို ခေါင်းဆောင်အဖြစ် ရွေးချယ်တာဝန်ပေးခဲ့သည်။ CLDRR လုပ်ငန်းအဖွဲ့အောက်တွင်ရန်ပုံငွေရှာဖွေရေး၊ ရှာဖွေရေးနှင့်ကယ်ဆယ်ရေး၊ ရှေးဦးပြုစုရေး

နှင့်ထိခိုက်မှုလျော့ပါးစေရေးစသည့်အဖွဲ့ငယ်များ ထပ်ဆင့် ဖွဲ့စည်းခဲ့သည်။

နောက်ပိုင်းတွင် CLDRR လုပ်ငန်းအဖွဲ့သည် အခြားကလေးများ (ကျောင်းနေ/မနေ)နှင့် လူကြီးများထံသို့ သီးခြားစီ သွားရောက်၍ ရင်းမြစ်ပြမြေပုံ (Resource Map)၊ ဆုံးရှုံးနိုင်ခြေပြမြေပုံ (Risk Map) နှင့် ရာသီပြမြေပုံ (Seasonal Map) ကဲ့သို့သောအများပူးပေါင်းပါဝင်သော နည်းလမ်း

အမျိုးမျိုး (Participatory tools) ဖော်ထုတ်ရေးဆွဲနိုင်ရန်အတွက်လုပ်ဆောင်ခဲ့သည်။ ဤနည်းလမ်းသည် ရပ်ရွာဝန်းကျင်ရှိ အုပ်စုအမျိုးမျိုး၏ ဘေးဖြစ်နိုင်ခြေအပေါ် စိစစ်ပိုင်းခြားမှုများ ဖြစ်ပေါ်လာစေသည်။ ဤသို့ဖြင့် ကလေးများသည် ဘေးအန္တရာယ်ကြောင့်ဆုံးရှုံးနိုင်ခြေများသာမက မူးယစ်စေတတ်သည့်အရာများသုံးစွဲခြင်းကဲ့သို့သော

ကျန်းမာရေးဆိုင်ရာ ဆုံးရှုံးနိုင်ခြေများ ၊ လောင်းကစားခြင်းနှင့် အတူကလေးများနှင့် မိသားစုများအား ထိခိုက်နစ်နာစေသည့် လူကြီးများ၏မကောင်းသော အမူအကျင့်များ နှင့် ပတ်သက်သော

ကာကွယ်စောင့်ရှောက်မှုပေးခြင်းဆိုင်ရာ အသိတရားများပါတိုးပွားလာသည်။ ထိုလုပ်ငန်းများပြီးသည်နှင့် အဖွဲ့ဝင်များ သည်မိမိတို့ရရှိလာသည့် အခြေပြမြေပုံများနှင့်အတူ အဖွဲ့တွင်ပြန်လည်တွေ့ဆုံ၍ကျယ်ပြန့်ပြီးပြည့်စုံသည့်တစ်ခုတည်းသောအခြေပြမြေပုံအဖြစ် ခိုင်ခိုင်မာမာရေးဆွဲရေးအတွက် မိမိတို့ရရှိလာသည့် အချက်များဖြင့်ပြန်လည်ဆွေးနွေးသည်။ ထိုတစ်ခုတည်းသော အခြေပြမြေပုံတွင် ဘေးဖြစ်နိုင်ခြေများ၊ ထိခိုက်ခံရလွယ်မှုများနှင့်ရရှိအသုံးပြုနိုင်မည့်ရင်းမြစ်ပစ္စည်းအင်အားများကိုစုစည်းဖော်ပြထားသည်။ ဤအဆင့်တွင်ကလေးများ၏ ထိခိုက်ခံရလွယ်မှုများကိုဦးစားပေးဖော်ထုတ်ထားသည်။ ရပ်ရွာအခြေပြဘေးလျော့ပါးရေးလက်တွေ့လုပ်ငန်းစီမံချက်ကို ရေးဆွဲနိုင်

ပါသည်။ ကျေးရွာအခြေပြမြေပုံတွင် လူတိုင်းလူတိုင်း မိမိတို့ရွာအတွက် သတင်းရယူနိုင်သည့် နေရာများနှင့် ဘေးကင်းလုံခြုံသည့်နေရာများကိုသိရှိနိုင်ရေးအတွက်ကျေးရွာအတွင်း အများနှင့်ဆိုင်သောနေရာတွင်ပြသထားသည်။ စီမံချက်များ အကောင်အထည်ဖော်ရေးအသုံးစရိတ်အဖြစ်အမေရိကန်ဒေါ်လာ (၃၀၀)ကို CLDRR လုပ်ငန်းအဖွဲ့သို့ ထောက်ပံ့ပေးပါသည်။လုပ်ငန်းအဖွဲ့ဝင်ကလေးများနှင့် လူကြီးများသည် ဘေးအန္တရာယ်ကြောင့် ဆုံးရှုံးနိုင်ခြေလျှော့ချရေး ရည်ရွယ်ချက်နှင့်အညီ အသုံးစရိတ်များမည်သို့ သုံးစွဲဆောင်ရွက်မည်ကို ဆုံးဖြတ်ကြသည်။ ဆုံးဖြတ်ပြီးသည့်အခါ လူကြီးအဖွဲ့ဝင်များက ငွေကြေးသုံးစွဲခြင်းကို စီမံဆောင်ရွက်ပေးပြီး

ပွင့်လင်းမြင်သာမှုရှိရေးအတွက် သုံးစွဲသည့် အသုံးစရိတ်ရှင်းတမ်းရေးဆွဲ၍ အဖွဲ့ဝင်အားလုံးသို့ အသိပေးတင်ပြရသည်။

အသိပညာပေး အထောက်အကူပြုပစ္စည်းအမျိုးမျိုးအသုံးပြုခြင်းသည် ဘေးအန္တရာယ်ကာကွယ်ရေး ကြိုတင်ပြင်ဆင်ရာတွင် ရပ်ရွာလူထုအတွင်းအလေးထားဂရုပြုမှုများမြင့်မားလာရေးအတွက်အရေးကြီးသည့်နည်းလမ်းတစ်ရပ်ဖြစ်သည်။ Save the Children အနေဖြင့် နောင်တွင် ဖြစ်ပေါ်လာနိုင်

သည့် ဘေးအန္တရာယ်များကို ရင်ဆိုင်ရာတွင် ကြိုတင်ပြင်ဆင်ရေးအတွက် ရပ်ရွာလူထုအား စည်းရုံးရာတွင် ကလေးများနှင့် လိုက်ဖက်သည့် ကစားနည်းများ၊ တေးကဗျာများ၊ ကျေးရွာစင်မြင့်ဖျော်ဖြေပွဲများနှင့် ဗွီဒီယိုပြသခြင်းများကို ပြုလုပ်ပေးခဲ့သည်။ ထိုသို့ ပြုလုပ်ပေးသည့်အတွက် ရပ်ရွာတွင်းရှိ လူထုအားလုံး ဘေးအန္တရာယ်လျှော့ချရေးလုပ်ငန်းများတွင် နားလည်သိမြင်ပါဝင် ဆောင်ရွက်လာကြသည်။

ဤလုပ်ငန်းအစီအစဉ်တွင် လူကြီးများ (မိဘအုပ်ထိန်းသူများ၊ ဆရာဆရာမများ၊ ကျေးရွာတာဝန်ရှိသူများ၊ ဘုန်းတော်ကြီးများ၊ ကဲ့သို့သော ဘာသာရေးခေါင်းဆောင်များ) မှ ကလေးများ၏ အရည်အချင်းများအပေါ် ယုံကြည်မှုများတိုးပွားလာကြသည်။ ကလေးများ၏အသံကို နားထောင်ပေးခြင်းဖြင့် အကျိုးဖြစ်စေသည့် အချက်များကို လူကြီးများက အသိအမှတ်ပြုလာကြပြီး ကလေးများပါဝင်ဆောင်ရွက်မှုအပေါ်ထောက်ခံအားပေးမှုများလည်း ပိုမိုများပြားလာသည်။

ဦးစားပေးများ

ဖျာပုံမြို့နယ်အတွင်း ရွာတစ်ရွာတွင် ဘေးဖြစ်နိုင်ခြေလျှော့ချရေးအတွက် ငွေကြေးများ မည်သို့သုံးစွဲမည်ဆိုသည့် ဆုံးဖြတ်ချက်ကို CLDRR မှ ပြုလုပ်သည်။ ဘေးကင်းရာသို့ ရပ်ရွာလူထု ရွှေ့ပြောင်းရာတွင် အထောက်အကူဖြစ်စေမည့် လမ်းကြောင်းတစ်ခုဖော်ရန် လိုအပ်သည်ဟု လူကြီးပိုင်းက ယူဆသည်။ သို့ရာတွင် ကလေးများက ကြိုတင်သတိပေးစနစ် လိုအပ်ကြောင်း ဆွေးနွေးသည်။ အကြေအလည်ဆွေးနွေးပြီးနောက် ကလေးများ၏ ဆုံးဖြတ်ချက်ကို လက်ခံခဲ့ကြပြီး သတင်းနှင့် သတိပေးချက်များဆော်ဩအသိပေးနိုင်ရန် လက်ကိုင်အသံချဲ့စက် ဝယ်ယူရေးအတွက် ငွေကြေးသုံးစွဲခဲ့သည်။

အလေ့အကျင့်ကောင်းများ

- ♦ ဤအစီအစဉ်သည် ကျေးရွာအတွင်းဆောင်ရွက်လျက်ရှိသည့် ဘေးအန္တရာယ်လျှော့ချရေးလုပ်ငန်းများတွင် ကလေးများပိုမိုပါဝင်လာစေရန်အလေးထားလုပ်ဆောင်ခြင်းဖြစ်ပြီး ဤနည်းဖြင့် ၎င်းတို့၏ ဘေးအန္တရာယ်လျှော့ချရေး အသိပညာဗဟုသုတများ တိုးပွားလာမည်ဖြစ်သည်။ စီမံကိန်းဝန်ထမ်းများသည် စီမံကိန်းရေးဆွဲခြင်းမှသည် စောင့်ကြည့် အကဲဖြတ်ခြင်း

လုပ်ငန်းစဉ်များဖြင့် ကလေးငယ်များ တက်တက်ကြွကြွ ပါဝင်လာစေရန်အားပေးတိုက်တွန်းခြင်း၊ ကူညီ ဆောင်ရွက်ပေးခြင်းများ ပြုလုပ်ခဲ့ကြသည်။

- ♦ ကျောင်းနေသူနှင့် ကျောင်းမနေသူ ကလေးများအားလုံးကို ဦးတည်၍ ဆန်းသစ်ပြီး စိတ်ဝင်စားဖွယ်ကောင်းသည့် နည်းလမ်းများဖြင့် ကလေးများကို စည်းရုံးခဲ့သည်။ ကပွဲများ၊ တေးသီချင်းများ၊

ပုံပြင်ဇာတ်လမ်းများ၊ ဗွီဒီယိုပြသခြင်းနှင့်စုပေါင်းကစားနည်းများကို အသုံးပြုခြင်းဖြင့် ကလေးများ၏ ပညာရေးအနေအထားကို ထည့်သွင်းစဉ်းစားစရာမလိုဘဲ ကလေးများကို စုစည်းပေးနိုင်ခဲ့သည်။

- ◆ ဤလုပ်ငန်းစဉ်တွင် လူကြီးပိုင်း၏ အခန်းကဏ္ဍသည်လည်းအရေးကြီးသည်။ အစပိုင်းတွင်စီမံကိန်းလုပ်ငန်းများဆောင်ရွက်ရာ၌ ကလေးများအားနေရာပေးခြင်း၊ အားပေးကူညီခြင်းတို့အတွက် လူကြီးများအား စည်းရုံးခဲ့ရသည်။ လုပ်ငန်းများဆောင်ရွက်ရာတွင် ကလေးများကို ပံ့ပိုးကူညီသူများအဖြစ် လူကြီးပိုင်းပါဝင်စေရေးသည်ရပ်ရွာအခြေပြုလုပ်ငန်းစဉ်ပင်ဖြစ်သည်။

- ◆ ရပ်ရွာမှ လုပ်ငန်းအဖွဲ့သို့ ထုတ်ပေးထားသည့်ငွေသည်အလွန်နည်းပါးသော်လည်း CLDRR လုပ်ငန်းများအား ပိုမို ထိရောက်စေပြီး တာဝန်ယူမှုနှင့် ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်လိုသည့် အသိစိတ်များ မြင့်မားလာစေသည်။ ဤအချက်က လုပ်ငန်းအဖွဲ့အား စီမံကိန်းငယ်လေးများ သတ်မှတ်ခြင်း၊ စီစဉ်ရေးဆွဲခြင်း၊ စီမံခန့်ခွဲဆောင်ရွက်ခြင်းတို့တွင်အတူတကွ စုပေါင်းလုပ်ဆောင်ရေးကိုအထောက်အကူဖြစ်စေသည်။ ထို့အတူ ကလေးများ၏အကြံပြုဆုံးဖြတ်ချက်များအားပံ့ပိုးကူညီမှုများပြုလုပ်ပေးရေးအတွက် ရပ်ရွာလူထုအားစိတ်ပါဝင်စားလာအောင်ပြုလုပ်နိုင်ခဲ့သည်။

အက်အဲများ

- ◆ CLDRR လုပ်ငန်းစဉ်များ စတင်ဆောင်ရွက်သည့်အဆင့်အထူးသဖြင့် ထိခိုက်ဆုံးရှုံးနိုင်ခြေနှင့်ရင်းမြစ်အင်အားစုများ ပြည့်စုံစွာ ဖော်ပြထားသည့် ရပ်ရွာအခြေပြမြေပုံရေးဆွဲရာတွင် ကလေးများအား

ဦးဆောင်စေခြင်းမှာ အခက်အခဲဖြစ်လိမ့်မည်ဟုအချို့သောလူကြီးများကယူဆကြသည်။ လူကြီးပိုင်းအတော်များများသည် ကလေးများ၏ စကားကိုနားထောင်တတ်သည့်အလေ့အထမျိုး သို့မဟုတ်

ကလေးများ၏အမြင်ကို အလေး
အနက်ထားခြင်းမျိုးမရှိကြပေ။
သို့ရာတွင် အချိန်ကြာလာသည်နှင့်
အမျှ ကလေးများ၏အသံကို ပို၍
လက်ခံနားထောင်လာကြသည်။

◆ ကလေးများအနေဖြင့် ကျောင်း
စာများသင်ယူခြင်းသို့မဟုတ်မိဘတို့
၏အလုပ်များဝိုင်းကူရခြင်းတို့ကြောင့်
အားလပ်မှုမရှိသည့်အတွက်ကလေး
များနှင့်အတူလုပ်ငန်း
ဆောင်ရွက်ရာတွင်
အချိန်ကန့်သတ်မှု
များရှိသည်။ကျောင်း
နေကလေးများသည်
ကျောင်းချိန်မတိုင်မီ
နှင့်ကျောင်းဆင်းပြီး
ချိန်များတွင်လည်း
အလုပ်တာဝန်များရှိ
ကြသည်။ကလေးများနှင့်လုပ်ငန်း
ဆောင်ရွက်ရာတွင်အဆင်ပြေရန်စီမံ
ကိန်းဝန်ထမ်းများအတွက်အလုပ်ချိန်
ကိုလိုအပ်သလိုအပြောင်းအလဲလုပ်
စေပါသည်။အထူးသဖြင့် ကလေး
များအလုပ်လုပ်နိုင်သည့်သီတင်းပတ်
ကုန်ကျောင်းအားလပ်ရက်များသည်
သင့်လျော်သောအလုပ်ချိန်ဖြစ်သည်။

◆ လူကြီးများနှင့် ကလေးများအကြား
ရှိအခန်းကဏ္ဍနှင့်ဆက်ဆံရေးသည်
ကလေးများပါဝင်ဆောင်ရွက်မှုနှင့်
ဆုံးဖြတ်ချက်ယူခြင်းများအတွက်
စိန်ခေါ်မှုတစ်ခုဖြစ်သည်။ မြန်မာ
နိုင်ငံ၏ဓလေ့ထုံးတမ်းအစဉ်အလာ
အရလူကြီးသူမတို့၏ဆုံးမစကားနှင့်
အဆုံးအဖြတ်များကို လေးစား
လိုက်နာခြင်းဟူသည် ကလေးများ

အတွက်ယဉ်ကျေးမှုကျင့်ဝတ်ဖြစ်
ပြီးမထေမဲ့မြင်မပြုသင့်ပေ။ကလေး
များကဆုံးဖြတ်ခြင်းဟူသည်ရိုးရာ
ယဉ်ကျေးမှု အစဉ်အလာ စံနှုန်းများ
နှင့် ဝိရောဓိသဖွယ် ဖြစ်နေသည်။
◆ အချို့ရပ်ရွာတွင် ကလေးများနှင့်
လူကြီးပိုင်းအဖွဲ့ဝင်များသည်
တံတားပြင်ဆင်ခြင်းကဲ့သို့သော

အခြေခံအဆောက်အအုံပိုင်းအပေါ် ပို၍စိတ်အားထက်သန်ပါသည်။ ကြိုတင်သတိပေးစနစ်များ တိုးတက်ကောင်းမွန်ရေးနှင့် အရေးပေါ်ကြိုတင်ကာကွယ်ရေး လုပ်ငန်းများအပေါ်တွင်မူ အာရုံစိုက်မှုလျော့နည်းသည်။ အမေရိကန်

ဒေါ်လာ(၃၀၀) ပမာဏရှိ လူထု ရံပုံငွေသည်လည်းဘေးလျော့ပါးရေးဦးစားပေးကိစ္စများအားလုံး ဖြေရှင်းရန် သို့မဟုတ် ရပ်ရွာမှရေးဆွဲထားသည့်ထိခိုက်မှုလျော့ပါးရေးစီမံချက်လုပ်ငန်းများအတွက် လုံလောက်မှုမရှိပေ။

အကျိုးကျေးဇူးများ ရေရှည်တည်တံ့ရေးနှင့် ဆင်ပွားအသုံးပြုနိုင်ရေး

◆ ဖြစ်ပွားလျက်ရှိသော၊ ဖြစ်ပွားလာနိုင်သော ဘေးအန္တရာယ်များရင်ဆိုင်ရာတွင်မိမိကိုယ်မိမိကာကွယ်နိုင်ရေးနှင့် ရပ်ရွာလူထုကျန်းမာပျော်ရွှင်ရေးအတွက် ဤလုပ်ငန်းစဉ်အထောက်အကူပြုကြောင်းထင်ရှားပါသည်။

ဤလုပ်ငန်းစဉ်များနှင့်ကလေးငယ်များ၏ ကြိုးပမ်းမှုကိုပိုးကူညီရေးတွင် ဒေသခံတာဝန်ရှိအဖွဲ့အစည်းများနှင့် ပုဂ္ဂိုလ်များ၏ ထောက်ခံအားပေးမှုများ လိုအပ်သည်။

◆ CLDRR လုပ်ငန်းစဉ်သည်ကလေးသူငယ်ပြုစုပျိုးထောင်ရေးအစီအစဉ်များ၊ မိဘ-ဆရာအသင်းဆောင်ရွက်ချက်များကဲ့သို့သောအခြားဖွံ့ဖြိုးရေးလုပ်ငန်းစဉ်များနှင့် ချိတ်ဆက်လျက်ရှိသည်။

◆ လူကြီးများနှင့်ကလေးများအကြား မကြာခဏထိတွေ့ဆောင်ရွက်ရေးတိုးတက်လာရန်လိုအပ်ချက်များရှိနေသည်။ သို့မှသာ ဆောင်ရွက်နေသည့်လုပ်ငန်းများရေရှည်တည်တံ့ရေးအတွက်ကလေးများ၏အရည်အသွေးများကိုလူကြီးပိုင်းမှသိမြင်နားလည်လာမည်ဖြစ်သည်။

◆ မိမိတို့ကိုယ်တိုင်ဆုံးရှုံးစေသည့်ဘေးဖြစ်နိုင်မှုအလားအလာများဖော်ထုတ်ကိုင်တွယ်ဖြေရှင်းရေးနှင့်အရေးပေါ်ကိစ္စများကြိုတင်ပြင်ဆင်နိုင်ရေးအတွက်ရပ်ရွာလူထုအတွင်းရှိမိန်းကလေး၊ ယောက်ျားလေး၊အမျိုးသမီးနှင့်အမျိုးသားများ၏ကျွမ်းကျင်မှု၊ အသိပညာဗဟုသုတ၊နည်းလမ်းများနှင့် ယုံကြည်မှုများရှိလာ

စေခြင်းနှင့်အတူ ကိုယ်တိုင် လုပ်ဆောင်နိုင်စွမ်းရှိလာစေသည်။

◆ ယခုကူညီထောက်ပံ့မှုများသည်ရပ်ရွာများအတွင်းရှိကလေးများတွင်ရှိသည့် အရည်အသွေးများပေါ်တွင်အခြေပြုဆောင်ရွက်လျက်ရှိသည်။ အသုံးပြုလျက်ရှိသည့်နည်းလမ်းများနှင့် အကောင်အထည်ဖော်နေသည့်လုပ်ငန်းများမှာစရိတ်စကသက်သာ၍ မည်သည့်နေရာတွင်မဆိုဆင့်ပွားအသုံးပြုနိုင်သည်။

◆ CLDRR လုပ်ငန်းစဉ်များ အကောင်အထည်ဖော်ရေးအတွက် သင်တန်းလက်စွဲစာစောင်နှင့် ညွှန်ကြားချက်များရှိလာပြီဖြစ်၍ ယခုအခါတွင်အဆိုပါ လုပ်ငန်းစဉ်များကိုအလွယ်တကူ ဆင့်ပွား အသုံးပြုနိုင်ပြီဖြစ်သည်။

Strengthening Disaster Risk Reduction Practice in Myanmar through Research and Enhanced Inter-agency Coordination

*This project is funded by the European Commission's
Humanitarian Aid and Civil Protection department
through its Disaster Preparedness Programme (DIPECHO)*

*Empowered lives.
Resilient nations.*